

P.Z.E. br. 781

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/19-01/211

URBROJ: 65-19-07

Zagreb, 26. studenoga 2019.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 26. studenoga 2019. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija, Zdravka Zrinušića, državnog tajnika u Ministarstvu financija i Božidara Kutlešu, pomoćnika ministra financija – ravnatelja Porezne uprave.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

P.Z.E. br. 781

Klasa: 022-03/19-01/153

Urbroj: 50301-25/06-19-9

Zagreb, 26. studenoga 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/211*50-19-06**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	26-11-2019		
Klasifikacijska oznaka:	022-03/19-01/211	Org. jed.	65
Urudžbeni broj:	50-19-06	Pril.	1
		Vrij.	EA

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija, Zdravka Zrinušića, državnog tajnika u Ministarstvu financija i Božidara Kutlešu, pomoćnika ministra financija - ravnatelja Porezne uprave.

PREDSJEDNIK

dr. sc. Andrej Plenković

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O POREZU NA DOBIT**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOBIT

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14, 50/16, 115/16 i 106/18) u članku 1.a podstavku 7. iza riječi: „(SL L 21/41, 28.1.2015.)“ riječ: „i“ briše se i dodaje se zarez.

U podstavku 8. iza riječi: „(SL L 193/1, 19.7.2016.)“ briše se točka i dodaje se riječ: „i“.

Iza podstavka 8. dodaje se podstavak 9. koji glasi:

„- Direktiva Vijeća (EU) 2017/952 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Direktive (EU) 2016/1164 u pogledu hibridnih neusklađenosti s trećim zemljama (SL L 144/1, 7.6.2017).“.

Članak 2.

U članku 2. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Porezni obveznik je i fizička osoba koja utvrđuje dohodak na način propisan za samostalne djelatnosti prema propisima o oporezivanju dohotka ili koja počinje obavljati takvu samostalnu djelatnost, ako izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak.“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Fizička osoba iz stavka 3. ovoga članka obveznik je plaćanja poreza na dobit ukoliko u prethodnom poreznom razdoblju ostvari ukupni primitak veći od 7.500.000,00 kuna.“.

U stavku 9. iza riječi: „poduzetnik“ dodaju se riječi: „ili njegov pravni slijednik“.

Članak 3.

U članku 3. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Nerezidenti su osobe kojima nije utvrđena rezidentnost prema stavku 1. ovoga članka, prema posebnom zakonu ili međunarodnom ugovoru.“.

Članak 4.

U članku 5. stavku 4. iza riječi: „likvidacije“ dodaju se riječi: „ili drugog postupka kojim porezni obveznik okončava poslovanje sukladno posebnim propisima“.

U stavku 7. riječi: „3.000.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „7.500.000,00 kuna“.

Članak 5.

U članku 5.b stavku 1. riječi: „iznosa propisanog za ulazak u sustav poreza na dodanu vrijednost prema posebnom propisu o porezu na dodanu vrijednost“ zamjenjuju se riječima: „7.500.000,00 kuna“.

Stavci 5. i 6. mijenjaju se i glase:

„(5) Godišnji porez u paušalnom iznosu, iznos predujma paušalnog poreza i razlika godišnjeg paušalnog poreza za uplatu ili povrat utvrđuje se na temelju izvješća iz stavka 6. ovoga članka, koje porezni obveznik podnosi Poreznoj upravi najkasnije u roku od 15 dana od dana isteka poreznog razdoblja za koje se izvješće podnosi. Porezni obveznik obavezan je razliku godišnjeg paušalnog poreza uplatiti s danom podnošenja izvješća.

(6) Visinu paušalne porezne osnovice i paušalne obveze poreza na dobit, rokove plaćanja te evidencije i izvješća u svezi paušalnog oporezivanja utvrđuje pravilnikom ministar financija.“.

Stavci 7. i 8. brišu se.

Članak 6.

U članku 7. stavku 8. iza riječi: „pomagala“ dodaju se riječi: „te troškovi prijevoza i smještaja u zdravstvene ustanove“.

Članak 7.

U članku 9. stavku 3. riječi: „obveznikom poreza na dobit“ brišu se.

U stavku 4. iza riječi: „dobit“ dodaju se riječi: „ili poreza na dohodak po osnovi obavljanja samostalne djelatnosti“, a riječi: „djelatnosti obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti“ zamjenjuju se riječima: „samostalne djelatnosti“ .

Članak 8.

Naslov iznad članka 18. mijenja se i glasi: „9. Preoblikovanje, likvidacija, stečaj i okončanje poslovanja“.

U članku 18. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) U slučaju okončanja likvidacije ili drugog postupka kojim porezni obveznik okončava poslovanje sukladno posebnim propisima, porezni obveznik na zadnji dan poreznog razdoblja zatvara poslovne knjige, sastavlja zaključna financijska izvješća i utvrđuje poreznu obvezu. Ukoliko na zadnji dan tog poreznog razdoblja sva imovina nije unovčena, u poreznu osnovicu se uključuju iznosi kao da je imovina unovčena.“.

U stavku 4. iza riječi: „likvidacije“ dodaju se riječi: „ili drugog postupka kojim porezni obveznik okončava poslovanje sukladno posebnim propisima,“.

U stavku 5. iza riječi: „likvidaciji“ dodaju se riječi: „ili drugom postupku kojim porezni obveznik okončava poslovanje sukladno posebnim propisima“.

Članak 9.

Članak 20. mijenja se i glasi:

„(1) U slučaju spajanja, pripajanja ili podjele prema članku 19. ovoga Zakona porezni obveznik je dužan prethodno iskazana usklađenja vrijednosti ili procjene imovine uključiti u poreznu osnovicu, osim ako primjenjuje odredbe članka 20.a do 20.r ovoga Zakona.

(2) Ako porezni obveznik nema iskazana usklađenja iz stavka 1. ovoga članka te ako sukladno računovodstvenom propisu nije bio dužan, nije izvršio i ne treba izvršiti određena usklađenja vrijednosti, tada postupci iz članka 19. ovoga Zakona, nemaju utjecaja na oporezivanje.

(3) U slučaju kada nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka porezni obveznik je dužan za svrhe oporezivanja procijeniti imovinu i otkriti skrivene pričuve, a razliku, zajedno s već iskazanim pričuvama, uključiti u poreznu osnovicu, osim ako primjenjuje odredbe članka 20.a do 20.r ovoga Zakona.

(4) Odredbe ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju na sve obveznike poreza na dobit i neovisno o tome radi li se o jednom ili više prenesenih društava ili društava preuzimatelja.“.

Članak 10.

U članku 28. riječi: „3.000.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „7.500.000,00 kuna“, a riječi: „3.000.000,01 kuna“ zamjenjuju se riječima: „7.500.000,01 kuna“.

Članak 11.

U članku 29. stavku 3. točki 7. iza riječi: „likvidacije“ briše se točka i dodaje se zarez.

Iza točke 7. dodaje se točka 8. koja glasi:

„8. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do okončanja poslovanja sukladno posebnim propisima.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Porezni obveznik koji namjerava pokrenuti postupke iz stavka 3. točke 3., 4. i 7. u slučaju okončanja likvidacije i točke 8. ovoga članka, dužan je te postupke najaviti Poreznoj upravi najkasnije 30 dana prije početka obavljanja formalnih radnji prema nadležnim tijelima te dostaviti podatke o ovlaštenom poreznom savjetniku ako je isti uključen u provođenje navedenog postupka.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječ: „uvjeti“ zamjenjuje se riječju: „uvjet“, a riječ: „, kojih“ zamjenjuje se riječju: „kojeg“.

Članak 12.

U članku 30.a stavku 5. točki 1. riječi: „stavka 8.“ zamjenjuju se riječima „stavka 7.“.

Članak 13.

Iza članka 30.c dodaju se članci 30.d do 30.i i naslovi iznad njih koji glase:

„Izlazno oporezivanje

Članak 30.d

(1) Porezni obveznik dužan je u poreznu osnovicu uključiti razliku između tržišne vrijednosti imovine i njezine vrijednosti utvrđene za potrebe oporezivanja kada prenosi:

1. imovinu u svoju stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, ako zbog prijenosa prestaje pravo oporezivanja prenesene imovine iako imovina ostaje u pravnom i gospodarskom vlasništvu poreznog obveznika

2. imovinu iz stalne poslovne jedinice u svoje sjedište ili drugu stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, ako zbog prijenosa prestaje pravo oporezivanja prenesene imovine ili

3. poslovanje koje provodi stalna poslovna jedinica u drugu državu članicu ili treću zemlju, tako da pravo oporezivanja poslovanja stalne poslovne jedinice stječe druga država članica ili treća zemlja, a da pri tome ne postaje rezident te države članice ili treće zemlje.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuje i porezni obveznik kada prenosi svoju poreznu rezidentnost u drugu državu članicu ili treću zemlju odnosno postaje rezident te države ili treće zemlje, osim u slučaju one imovine koja ostaje povezana sa stalnom poslovnom jedinicom.

(3) Porezni obveznik koji prema stavku 1. i stavku 2. ovoga članka preuzima imovinu iz druge države, za porezne potrebe prihvaća utvrđene vrijednosti imovine samo ako u trenutku prijenosa odražavaju tržišnu vrijednost.

(4) Odredbe stavka 1. i stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se ako je imovina određena za vraćanje u roku od 12 mjeseci, ili ako se prenosi imovina koja se odnosi na financiranje vrijednosnih papira, imovina koja se daje kao jamstvo ili kada se prijenos imovine obavlja kako bi se ispunili bonitetni kapitalni zahtjevi ili u svrhu upravljanja likvidnošću.

(5) Porezni obveznik je dužan promjene iz stavka 1. točke 3. i stavka 2. ovoga članka u roku od osam dana prijaviti Poreznoj upravi.

(6) Iznos iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik može, uz odgovarajuće jamstvo, uključiti u poreznu osnovicu tijekom pet poreznih razdoblja, u slučaju prijenosa imovine u drugu državu članicu ili treću zemlju koja je stranka Sporazuma o europskom gospodarskom prostoru s kojom je sklopljen sporazum o uzajamnoj pomoći u pogledu namire poreznih potraživanja koji je istovjetan uzajamnoj pomoći predviđenoj Direktivom Vijeća 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere ili je takav sporazum sklopljen s Europskom unijom. Tijekom razdoblja odgode poreznom obvezniku će se obračunati kamate.

(7) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s utvrđivanjem porezne osnovice i odgodom oporezivanja pri izlaznom oporezivanju imovine.

Hibridne neusklađenosti

Članak 30.e

(1) U smislu članka 30.f do 30.i ovoga Zakona navedeni pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. neusklađenost znači dvostruki odbitak ili odbitak bez uključivanja
2. dvostruki odbitak znači odbitak istog plaćanja, troškova ili gubitaka u jurisdikciji iz koje potječe plaćanje, u kojoj su nastali troškovi ili u kojoj su pretrpljeni gubici (jurisdikcija platitelja) i u drugoj jurisdikciji (jurisdikcija ulagatelja). U slučaju plaćanja hibridnog subjekta ili stalne poslovne jedinice jurisdikcija platitelja jest jurisdikcija u kojoj hibridni subjekt ili stalna poslovna jedinica imaju poslovni nastan ili jurisdikcija u kojoj su smješteni
3. odbitak bez uključivanja pretpostavlja odbitak plaćanja ili pretpostavljenog plaćanja između sjedišta i stalne poslovne jedinice ili između dviju ili više stalnih poslovnih jedinica u svakoj jurisdikciji za koju se smatra da je u njoj izvršeno to plaćanje ili pretpostavljeno plaćanje (jurisdikcija platitelja) bez pripadajućeg uključivanja tog plaćanja ili pretpostavljenog plaćanja u porezne svrhe u jurisdikciji primatelja plaćanja. Jurisdikcija primatelja plaćanja jest svaka jurisdikcija u kojoj je to plaćanje ili pretpostavljeno plaćanje zaprimljeno ili se smatra zaprimljenim u skladu sa zakonima bilo koje druge jurisdikcije
4. odbitak je iznos za koji se smatra da se može odbiti od oporezivog prihoda u skladu sa zakonima jurisdikcije platitelja ili jurisdikcije ulagatelja. Izraz „koji se može odbiti“ tumači se u skladu s tim
5. uključivanje znači iznos koji se uzima u obzir u oporezivom prihodu u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja. Plaćanje u okviru financijskog instrumenta ne smatra se uključenim u mjeri u kojoj plaćanje ispunjava uvjete za bilo koju poreznu olakšicu isključivo zbog načina na koji se to plaćanje definira u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja. Izraz „uključen“ tumači se u skladu s tim
6. porezna olakšica znači oslobođenje od poreza, smanjenje porezne stope ili svaki porezni odbitak ili povrat poreza (koji ne uključuju odbitak za poreze po odbitku)
7. prihod koji se dvostruko uključuje znači svaku stavku prihoda koja se uključuje u skladu sa zakonima objiju jurisdikcija u kojima je nastala neusklađenost
8. osoba znači fizička osoba ili subjekt
9. hibridni subjekt znači svaki subjekt ili aranžman koji se smatra oporezivim subjektom u skladu sa zakonima jedne jurisdikcije i čiji se prihod ili rashod smatra prihodom ili rashodom jedne osobe ili više njih u skladu sa zakonima druge jurisdikcije
10. financijski instrument znači svaki instrument u mjeri u kojoj dovodi do povrata na financijska sredstva ili vlastiti kapital, a koji se oporezuje u skladu s pravilima za oporezivanje

dužničkog kapitala, vlasničkog kapitala ili izvedenica u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja ili jurisdikcije platitelja te obuhvaća hibridni prijenos

11. financijski trgovac je osoba ili subjekt koji u okviru svojeg poslovanja redovito kupuje i prodaje financijske instrumente za vlastiti račun u svrhu ostvarivanja dobiti

12. hibridni prijenos znači svaki aranžman za prijenos financijskog instrumenta ako se, u porezne svrhe, za odnosni prinos na preneseni financijski instrument smatra da ga je istodobno dobilo više strana koje sudjeluju u tom aranžmanu

13. tržišni hibridni prijenos znači svaki hibridni prijenos koji financijski trgovac provodi u okviru svojeg redovnog poslovanja, a ne kao dio strukturiranog aranžmana

14. stalna poslovna jedinica koja nije uzeta u obzir znači svaki aranžman koji se u skladu sa zakonima jurisdikcije sjedišta smatra razlogom za dodjelu statusa stalne poslovne jedinice te koji se u skladu sa zakonima druge jurisdikcije ne smatra razlogom za dodjelu statusa stalne poslovne jedinice

15. strukturirani aranžman znači aranžman koji uključuje hibridnu neusklađenost u kojem je cijena te neusklađenosti uvrštena u uvjete aranžmana ili aranžman koji je osmišljen kako bi njime nastala hibridna neusklađenost, osim ako se od poreznog obveznika ili povezanog društva nije moglo u razumnoj mjeri očekivati da su upoznati s postojanjem hibridne neusklađenosti i nisu imali udjela u vrijednosti porezne olakšice nastale iz hibridne neusklađenosti

(2) Za potrebe primjene članka 30.g i članka 30.h ovoga Zakona, definicija povezanih osoba iz članka 30.b stavka 7. ovoga Zakona nadopunjuje se kako slijedi:

1. ako do neusklađenosti dolazi prema stavku 1. točkama 2., 3., 4., 5. ili 7. ovoga članka ili ako je provedena prilagodba u skladu s člankom 30.g stavkom 4. ili člankom 30.h ovoga Zakona, definicija povezanog društva mijenja se tako da se zahtjev za udjelom od 25 posto zamjenjuje zahtjevom za udjelom od 50 posto

2. smatra se da fizička osoba ili subjekt, koja djeluje zajedno s drugom osobom u smislu glasačkih prava u subjektu ili u smislu vlasništva kapitala subjekta, ima udio u svim glasačkim pravima tog subjekta koje ima druga osoba odnosno da ima udio u cjelokupnom vlasništvu kapitala tog subjekta koji drži druga osoba

3. povezano društvo znači i subjekt koji je dio iste konsolidirane grupe za potrebe računovodstva kao i porezni obveznik, ili društvo u kojemu porezni obveznik ima znatan utjecaj na upravljanje ili društvo koje ima znatan utjecaj na upravljanje poreznog obveznika.

Članak 30.f

(1) Smatra se da dolazi do hibridne neusklađenost u situacijama kada:

1. plaćanje u okviru financijskog instrumenta dovodi do odbitka bez uključivanja te takvo plaćanje nije uključeno u razumnom roku, a neusklađenost se može pripisati razlikama u definicijama instrumenta ili plaćanja u okviru njega

2. plaćanje hibridnom subjektu, dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat razlika u raspodjeli plaćanja hibridnom subjektu u skladu sa zakonima jurisdikcije poslovnog nastana (osnivanja) ili registracije hibridnog subjekta i jurisdikcije svake osobe s udjelom u tom hibridnom subjektu

3. plaćanje subjektu s jednom stalnom poslovnom jedinicom ili više njih dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat razlika u raspodjeli plaćanja između sjedišta i stalne poslovne jedinice ili između dviju ili više stalnih poslovnih jedinica istog subjekta u skladu sa zakonima jurisdikcija u kojima subjekt posluje

4. plaćanje dovodi do odbitka bez uključivanja kao rezultat plaćanja stalnoj poslovnoj jedinici koja nije uzeta u obzir

5. plaćanje hibridnog subjekta dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat činjenice da, u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja, plaćanje nije uzeto u obzir

6. pretpostavljeno plaćanje između sjedišta i stalne poslovne jedinice ili između dvije ili više stalnih poslovnih jedinica dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat činjenice da, u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja, plaćanje nije uzeto u obzir

7. dolazi do dvostrukog odbitka ili

8. dolazi do stvaranja strukturiranog aranžmana.

(2) Za potrebe stavka 1. točke 1. ovoga članka smatra se da je plaćanje u okviru financijskog instrumenta uključeno u oporezive prihode u razumnom roku ako:

1. jurisdikcija primatelja plaćanja uključuje plaćanje u poreznom razdoblju koje započinje u roku od 12 mjeseci od kraja poreznog razdoblja platitelja ili

2. je razumno očekivati da će jurisdikcija primatelja plaćanja uključiti plaćanje u budućem poreznom razdoblju te uvjeti plaćanja odgovaraju onima za koje bi se očekivalo da bi se dogovorili među nepovezanim osobama.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, smatra se da ne dolazi do hibridne neusklađenosti ako:

1. financijski trgovac obavlja plaćanje koje odgovara odnosnom prinosu na preneseni financijski instrument u okviru stavka 1. točke 1. ovoga članka uz uvjet da je u jurisdikciji platitelja financijski trgovac obvezan u prihod uključiti sve iznose primljene u vezi s prenesenim financijskim instrumentom

2. se u slučajevima iz stavka 1. točke 5., 6. ili 7. ovoga članka u jurisdikciji platitelja omogućuje prijeboj odbitka s iznosom prihoda koji se dvostruko uključuje ili

3. ne nastaje među povezanim osobama utvrđenim prema članku 30.b stavku 7. i članku 30.e stavku 2. ovoga Zakona, između poreznog obveznika i povezanog društva, između sjedišta i stalne poslovne jedinice, između dviju ili više stalnih poslovnih jedinica istog subjekta ili u okviru strukturiranog aranžmana.

Članak 30.g

(1) U slučaju kada hibridna neusklađenost rezultira dvostrukim odbitkom porezni obveznik koji je:

1. ulagatelj odnosno fizička osoba ili subjekt, koja ima direktno ili indirektno udjele u kapitalu ili glasačkom pravu primatelja, ne može iskazati porezno priznati odbitak
2. platitelj ne može iskazati porezno priznati odbitak ako se odbitak ne uskraćuje u jurisdikciji ulagatelja.
3. točke 1. i 2. ovoga stavka se ne primjenjuju u slučaju kada se odbitak može prebiti s prihodom koji se dvostruko uključuje u poreznu osnovicu, neovisno o tome nastaje li u tekućem ili narednom poreznom razdoblju.

(2) U slučaju kada hibridna neusklađenost rezultira odbitkom bez uključivanja porezni obveznik koji je:

1. platitelj, ne može iskazati porezno priznati odbitak odnosno rashod
2. primatelj, uključuje u poreznu osnovicu iznos plaćanja koji bi inače doveo do neusklađenosti ako se odbitak ne uskraćuje u jurisdikciji platitelja.

(3) Porezni obveznik ne može iskazati porezno priznati odbitak za plaćanje u slučaju kada s takvim plaćanjem izravno ili neizravno financira rashod koji se može odbiti i koji dovodi do hibridne neusklađenosti na temelju transakcije ili niza transakcija s povezanim društvima ili transakcije koje se sklapaju kao dio strukturiranog aranžmana, osim ako je jedna od jurisdikcija uključenih u transakciju ili niz transakcija provela istovjetnu prilagodbu takve hibridne neusklađenosti.

(4) U slučaju kada hibridna neusklađenost uključuje prihod stalne poslovne jedinice koja nije uzeta u obzir, porezni obveznik je dužan uključiti prihod koji bi se inače pripisao stalnoj poslovnoj jedinici koja nije uzeta u obzir, osim u slučajevima kada se prihod izuzima u skladu s ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

(5) U slučaju kada je hibridni prijenos financijskog instrumenta osmišljen kako bi njime nastala olakšica za porez po odbitku za plaćanje koje proizlazi iz prenesenog financijskog instrumenta u korist više uključenih strana, poreznom obvezniku ograničava se korist vezana uz porez po odbitku razmjerno neto oporezivom prihodu tog plaćanja.

(6) Odredbe stavka 2. točke 2. ovoga članka se ne primjenjuju u slučaju kada su hibridne neusklađenosti utvrđene prema članku 30.f stavku 1. točkama 2., 3., 4. ili 6. ovoga Zakona, odnosno kada primatelj nije obveznik poreza na dobit u skladu s ovim Zakonom.

(7) Porezni obveznik dužan je za utvrđene iznose porezno nepriznatog odbitka ili iznose koji se uključuju u poreznu osnovicu prema ovom članku i članku 30.i ovoga Zakona povećati poreznu osnovicu, a za iznos utvrđen prema članku 30.h ovoga Zakona podnijeti poreznu prijavu.

(8) Porezni obveznik dužan je uz prijavu poreza na dobit dostaviti informacije o tome koje su transakcije s povezanim osobama izazvale hibridnu neusklađenost, a za koje je prema stavku 7. ovoga članka povećao poreznu osnovicu ili podnio poreznu prijavu.

(9) Uz iznose iz stavka 8. ovoga članka uključuju se i hibridne neusklađenosti nastale prema članku 6. stavku 1. ovoga Zakona.

(10) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi hibridne neusklađenosti.

Obrnute hibridne neusklađenosti

Članak 30.h

(1) Ako se jedan ili više povezanih nerezidentnih subjekata koji drže ukupan izravan ili neizravan udio od najmanje 50 posto glasačkih prava, kapitala ili prava na sudjelovanje u dobiti u hibridnom subjektu osnovanom ili registriranom u Republici Hrvatskoj, nalaze u jurisdikcijama u kojima se taj hibridni subjekt smatra poreznim obveznikom, zbog potrebe izbjegavanja hibridne neusklađenosti taj subjekt će se smatrati rezidentom i obveznikom poreza na dobit po osnovi ostvarenih prihoda koji se ne oporezuje na drugi način u okviru zakona bilo koje druge jurisdikcije. Odredba ovoga stavka primjenjuje se neovisno o članku 3. ovoga Zakona.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na investicijske fondove iz članka 2. stavka 8. ovoga Zakona.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obrnute hibridne neusklađenosti.

Neusklađenost rezidentnosti

Članak 30.i

(1) U slučaju kada je porezni obveznik za porezne svrhe rezident i u nekoj drugoj jurisdikciji i kada se odbitak za plaćanje, troškove ili gubitke poreznog obveznika može odbiti od porezne osnovice i u drugoj jurisdikciji porezni obveznik može iskazati porezno priznati odbitak samo do iznosa za kojega se u drugoj jurisdikciji omogućuje prijeboj drugog odbitka s prihodom koji se dvostruko uključuje.

(2) Ako je u slučaju iz stavka 1. ovoga članka druga jurisdikcija država članica, odbitak uskraćuje država za koju se smatra da u njoj porezni obveznik nije rezident u skladu s ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi neusklađenosti rezidentnosti.“

Članak 14.

U članku 31. stavku 10. riječi: „se naknada plaća“ zamjenjuju se riječima: „naknadu isplaćuje tuzemni ili inozemni isplatiatelj“.

Članak 15.

U članku 35. iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. i stavci 8. i 9. koji glase:

„(7) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, u slučaju iz članka 29. stavka 3. točke 4. i točke 5. ovoga Zakona, kod otvaranja stečajnog postupka prijava poreza na dobit podnosi se u roku od 30 dana od isteka poreznog razdoblja, a u slučajevima iz točke 7. i 8. istog članka u roku od osam dana od isteka poreznog razdoblja.

(8) Ukoliko porezni obveznik ne podnese poreznu prijavu prema ovom članku, obveza poreza na dobit utvrdit će se procjenom u skladu s općim poreznim propisom, uzimajući u obzir dostupne podatke iz prethodnih poreznih razdoblja, osobito ostvarene prihode, utvrđene porezne obveze, imovinu te stanje računa kod banaka.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka, ako se iz svih objektivnih okolnosti može utvrditi da se porezni obveznik ne ponaša kao poduzetnik, porezna obveza će se utvrditi procjenom kao da je došlo do okončanja postupka likvidacije ili drugog postupka kojim porezni obveznik okončava poslovanje u skladu s posebnim propisima.“.

Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 10.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 16.

(1) Ovaj Zakon primjenjuje se u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2020. godinu i nadalje odnosno za porezna razdoblja koja počinju teći od 1. siječnja 2020., osim članka 13. ovoga Zakona u dijelu kojim se u Zakon o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14, 50/16, 115/16 i 106/18) dodaje članak 30.h čije odredbe propisuju porezni tretman u slučaju nastanka obrnute hibridne neusklađenosti, a koje se primjenjuju u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2022. godinu i nadalje odnosno za porezna razdoblja koja počinju teći od 1. siječnja 2022. godine.

(2) Pri izračunu predujma poreza na dobit iz članka 34. stavka 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14, 50/16, 115/16 i 106/18) za 2020. godinu, temeljem prijave poreza na dobit za 2019. godinu, primjenjuju se odredbe članka 10. ovoga Zakona.

(3) Fizička osoba koja ostvaruje dohodak od samostalne djelatnosti prema propisima o oporezivanju dohotka obvezu plaćanja poreza na dobit za 2020. godinu utvrđuje prema uvjetima iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Porezni obveznici koji utvrđuju poreznu osnovicu prema novčanom načelu ili u paušalnom iznosu, poreznu osnovicu za 2020. godinu utvrđuju prema odredbama članka 4. stavka 2. odnosno članka 5. ovoga Zakona.

(5) Odredbe članka 4., 8., 11. i 15. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na porezne obveznike koji su prestali poslovati po skraćenom postupku bez likvidacije tijekom 2019. godine, ako nisu podnesene prijave poreza na dobit za razdoblje poslovanja tijekom 2019.

(6) Odredbe članka 5. ovoga Zakona mogu se primijeniti i na porezne obveznike kojima se tijekom 2020. godine utvrdi porezna obveza za prethodna porezna razdoblja.

(7) Porezni obveznik iz stavka 5. ovoga članka dužan je za potrebe javne objave godišnjih financijskih izvještaja primijeniti odredbe Zakona o računovodstvu (Narodne novine, br. 120/15 i 116/18) na način koji se primjenjuje u slučaju zaključenja postupka likvidacije.

Članak 17.

Ministar financija uskladit će Pravilnik o porezu na dobit (Narodne novine, br. 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 146/12, 160/13, 12/14, 157/14, 137/15, 1/17, 2/18 i 1/19) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od njegova stupanja na snagu.

Članak 18.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2020., osim članka 30.h koji je dodan člankom 13. ovoga Zakona koji stupa na snagu 1. siječnja 2022. godine.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Programom Vlade Republike Hrvatske za mandat 2016. - 2020., između ostaloga, utvrđeni su ciljevi koji se odnose na porezni sustav i cjelovitu poreznu reformu. Na temelju sveobuhvatne analize poreznog sustava u tri kruga poreznog rasterećenja provedena je porezna reforma u razdoblju od 2017. do 2019. godine. Četvrtim krugom poreznog rasterećenja nastavili bi se ciljevi porezne reforme kojim bi se omogućilo smanjenje ukupnog poreznog opterećenja, jednostavan i socijalno pravedniji porezni sustav, administrativna rasterećenja te veća pravna sigurnost za porezne obveznike.

Slijedom sveobuhvatne analize poreznog sustava u tri kruga poreznog rasterećenja smanjena je stopa poreza na dobit s 20% na 18%, a za porezne obveznike koji ostvaruju godišnje prihode do 3 milijuna kuna na 12%. Ukinuta je porezna olakšica za reinvestiranu dobit te porezna olakšica za područja jedinica lokalne samouprave razvrstanih u II. skupinu, dok je zadržana olakšica za I. skupinu i Grad Vukovar. Za male porezne obveznike koji ostvaruju prihode do 3 milijuna kuna propisana je mogućnost utvrđivanja porezne osnovice prema novčanom načelu odnosno postupak utvrđivanja porezne osnovice prema plaćenim i naplaćenim naknadama. Osim toga, uvedena je mogućnost paušalnog oporezivanja prihoda od gospodarskih djelatnosti koje obavljaju neprofitne organizacije. Tijekom 2017. godine bila je u primjeni jednokratna mjera o poreznom tretmanu otpisa zatečenih nenaplativih kreditnih plasmana (NPL). Pojednostavljen je postupak utvrđivanja porezno priznatog rashoda otpisa potraživanja za isporučena dobra i obavljene usluge ukoliko je riječ o dugovima male vrijednosti ili u slučajevima kada se poduzmu određene mjere za naplatu pri čemu se utvrdi nemogućnost naplate. Također je uvedena mogućnost sklapanja prethodnih sporazuma o transfernim cijenama. Izjednačeni su porezno priznati troškovi reprezentacije i sredstava za osobni prijevoz. Usklađivanjem s dijelom Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta, sprječava se na globalnom nivou uočena nepredviđena primjena propisa o oporezivanju dobiti i to agresivnim poreznim planiranjem. Cilj odredbi pravila o ograničenju kamate i pravila o kontroliranim inozemnim društvima (uz opće pravilo protiv zlouporaba) je spriječiti multinacionalne kompanije da premještaju dobit iz država gdje se dobit ostvaruje u povoljnije porezne jurisdikcije. Obveza plaćanja poreza po odbitku po stopi od 20% proširena je i na kamate, dividende, autorska prava i druge naknade ako se isplate osobama s područja država koje su objavljene na EU popisu nekooperativnih jurisdikcija za porezne svrhe. Izvršeno je usklađivanje s posebnim propisima i to Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku u pogledu poreznog tretmana otpisa i Zakonom o alternativnim investicijskim fondovima te je propisano da fond bez pravne osobnosti nije obveznik poreza na dobit, odnosno porezni status je izjednačen s otvorenim investicijskim fondovima. Također je pojednostavljen postupak oporezivanja inozemnih umjetnika i športaša.

Slijedeći ciljeve Programa Vlade Republike Hrvatske za mandat 2016. - 2020., koji se odnose na porezni sustav odnosno porezno i administrativno rasterećenje, kreće i četvrti krug poreznog rasterećenja u okviru porezne reforme.

Izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit, provedenima sukladno odredbama ovoga Zakona, doći će do dodatnog poreznog rasterećenja u cilju poticaja gospodarstva

općenito, a posebno malih i srednjih poreznih obveznika, te će na globalnoj razini doći do sprječavanja premještanja dobiti. Obzirom da u poreznom sustavu već postoje pravila vezana uz izbjegavanje hibridne neusklađenosti u pogledu priznavanja prihoda od dividendi, a oporezuje se i kapitalna dobit imovine prilikom prodaje imovine, ili likvidacije, utjecaj na prihode državnog proračuna od poreza na dobit neće biti značajan nakon uvođenja navedenih odredbi. Međutim, očekuje se uspostava pravednijeg sustava oporezivanja dobiti na području Europske unije što bi u budućim poreznim razdobljima moglo dovesti do smanjenja rashoda izazvanih transakcijama između povezanih osoba i moguće povećanje obveze poreza na dobit. Obzirom da će od 2020. godine veći broj poreznih obveznika koristiti poreznu stopu 12%, a ne 18%, očekuje se kako će zbog toga prihodi s osnove poreza na dobit biti manji za 200 milijuna kuna.

U skladu s provedenom analizom poreznog sustava na području poreza na dobit i obvezama preuzetim pristupanjem Republike Hrvatske u Europsku uniju, radi implementiranja pravne stečevine Europske unije u nacionalno zakonodavstvo na području poreza na dobit, te zbog daljnjeg pojednostavljenja i rasterećenja poslovanja poreznih obveznika, ovim Zakonom izvršit će se izmjene i dopune Zakona o porezu na dobit.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM UREĐUJU

Zakon o porezu na dobit je usklađen s pravnom stečevinom Europske unije, a ovim Zakonom provodi se drugi dio usklađivanja s Direktivom Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (*eng*: The Anti Tax Avoidance Directive; dalje ATAD), u djelu odredbi koje stupaju na snagu 1. siječnja 2020. godine, i Direktivom Vijeća (EU) 2017/952 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Direktive (EU) 2016/1164 u pogledu hibridnih neusklađenosti s trećim zemljama (ATAD 2) u djelu odredbi koje stupaju na snagu 1. siječnja 2020. i 2022., a to je izlazno oporezivanje i rješavanje hibridnih neusklađenosti.

Suočeni s novim gospodarskim i društvenim izazovima globaliziranog i digitalnog svijeta poduzetnici imaju sve veću potrebu za mobilnošću i premještanjem, imovine, sjedišta, porezne rezidentnosti i sl., na području jedinstvenog tržišta Europske unije bez formalne likvidacije zbog prijenosa rezidentnosti. Za jednostavno provođenje takvih postupaka potrebno je poduzetnicima prilagoditi i posebne propise koji se odnose na prava radnika, zaštitu vjerovnika i sl. Međutim, kako porezni propisi tim postupcima ne bi bili prepreka državama članicama koje zbog premještanja imovine ili rezidentnosti, gube pravo oporezivanja te imovine, daje se mogućnost oporezivanja kapitalne dobiti nastale na njenom području. Stoga se ovim Zakonom, slijedom Direktive ATAD, propisuje oporezivanje kapitalne dobiti, u trenutku prijenosa imovine iz sjedišta u stalnu poslovnu jedinicu ili obrnuto, prijenosa rezidentnosti ili prijenosa djelatnosti, pri čemu prestaje pravo oporezivanja te imovine u Republici Hrvatskoj. Odgoda oporezivanja tijekom pet godina može se odobriti u slučaju prijenosa imovine u drugu državu članicu ili treću zemlju koja je stranka Sporazuma o europskom gospodarskom prostoru s kojom je sklopljen sporazum o uzajamnoj pomoći u pogledu namire poreznih potraživanja. Međutim, neće se oporezivati prijenos imovine, među ostalim gotovine, između matičnog društva i njezinih društava kćeri. Također, izlazno oporezivanje se neće primjenjivati ako se imovina prenosi privremeno i ako je imovina određena za vraćanje u državu članicu prenositelja, ako se prijenos obavlja u cilju ispunjenja bonitetnih kapitalnih zahtjeva, u svrhu upravljanja likvidnošću ili u slučaju transakcija za financiranje vrijednosnih papira ili imovine koja se daje kao jamstvo.

Koristeći se specifičnim subjektima i financijskim instrumentima, iskorištavajući razlike između poreznih sustava, mrežom svojih povezanih osoba, sofisticiranim i nepredviđenim metodama poreznog planiranja, porezni obveznici mogu umanjiti poreznu obvezu. Danas postoje specifični tzv. hibridni (*lat. hybrida: mješanac, križanac*) subjekti kod kojih postoji razlika u pravnoj definiciji, a koji se, istovremeno, u jednoj državi (jednoj poreznoj jurisdikciji) ne smatraju obveznicima poreza na dobit te se prihodi ili rashodi toga subjekta smatraju prihodom ili rashodom jedne osobe ili više njih u skladu sa zakonima druge jurisdikcije, dok se isti subjekti u drugoj državi (u drugom pravnom sustavu) smatraju obveznicima poreza na dobit. Još više je financijskih instrumenata koji su koncipirani na način da istovremeno sadrže različite pravne definicije te istovremeno imaju obilježje duga i kapitala što stvara različite definicije plaćanja.

Plaćanja između takvih subjekata ili po osnovi takvih financijskih instrumenata mogu dovesti do priznavanja dvostrukog odbitka ili odbitka bez uključivanja odnosno do stvaranja tzv. hibridne neusklađenosti što dovodi do erozije porezne osnovice na području Europske unije. Kako bi se spriječilo priznavanje dvostrukog odbitka po osnovi jednog plaćanja, priznavanjem rashoda ili umanjnjem porezne osnovice kod poreznog obveznika i povezane osobe ili priznavanjem odbitka kod jednog poreznog obveznika, a ne uključivanja tog primitka u poreznu osnovicu kod primatelja, povezane osobe, ovim Zakonom propisuju se pravila za sprječavanje takve neusklađenosti, a pravila će obuhvatiti i treće zemlje.

Međutim, važno je istaknuti kako se prema ovom Zakonu neusklađenost smatra hibridnom neusklađenosti samo ako nastaje između povezanih društava, između poreznog obveznika i povezanog društva, između sjedišta i stalne poslovne jedinice, između dviju ili više stalnih poslovnih jedinica istog subjekta ili u okviru strukturiranog aranžmana. Odredbe o hibridnoj neusklađenosti obuhvatit će osobe koje su povezane s udjelima više od 25%, a u nekim slučajevima i za više od 50%. Naime, da bi se stvorila hibridna neusklađenost u pravilu je potrebno postojanje grupe povezanih osoba, koje djelatnost obavljaju u više poreznih jurisdikcija s poslovnim subjektima koji imaju različita porezna i pravna obilježja, koja nisu poznata poreznim administracijama. Hibridnu neusklađenost jednostavno stvaraju poslovne jedinice ili samostalni subjekti smješteni na području država članica koje nisu prepoznate kao porezno utočište jer imaju visoku nominalnu stopu poreza na dobit, ali ne oporezuju određene prihode.

Budući da bi hibridne neusklađenosti mogle dovesti do dvostrukog odbitka ili odbitka bez uključivanja, ovim Zakonom utvrđuju se pravila na temelju kojih se poreznom obvezniku uskraćuje odbitak za plaćanje, troškove ili gubitke ili se zahtijeva od poreznog obveznika da određene iznose uključi prema potrebi u svoj oporeziv prihod.

Međutim, neće se prema ovom Zakonu smatrati da plaćanje u okviru financijskog instrumenta dovodi do hibridne neusklađenosti kada se odobrena porezna olakšica u jurisdikciji primatelja plaćanja isključivo temelji na poreznom statusu primatelja plaćanja ili na činjenici da instrument podliježe uvjetima posebnog režima, ili ako dovodi do hibridne neusklađenosti koja bi ionako nastala jer je primatelj plaćanja oslobođen od plaćanja poreza u skladu sa zakonima bilo koje jurisdikcije primatelja plaćanja. Obzirom da hibridna neusklađenost, koja se želi spriječiti, nastaje na temelju poreznog planiranja unutar grupe povezanih osoba, koje uključuju stvaranje konstrukcija u obliku hibridnih subjekta ili aranžmana s dvostrukim poreznim statusom, o čemu porezni obveznik ima saznanja jer je dio grupe, izmjene neće imati utjecaja na većinu poreznih obveznika, niti će utjecati na obavljanje gospodarskih aktivnosti.

Uvođenjem svih pravila predviđenih gore navedenim direktivama očekuje se kako će doći do pravednijeg oporezivanja na području Europske unije te da će demotivirati kompanije u agresivnom poreznom planiranju, a određene države članice u kreiranju štetnih poreznih praksi kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

Kako je prethodno provedenom analizom poreznog sustava, prateći ciljeve početka porezne reforme iz 2016. godine, uočena potreba i područje u kojemu je moguće ostvariti dodatno porezno rasterećenje u cilju poticaja gospodarstvu općenito, a posebno malih i srednjih poreznih obveznika, ovim Zakonom predlaže se podizanje praga ostvarenih prihoda za plaćanje poreza na dobit po stopi od 12% s 3 milijuna kuna na 7,5 milijuna kuna. Dakle, mali i srednji porezni obveznici će od 2020. godine plaćati porez po stopi od 12%.

Osim toga, ovim Zakonom podiže se prag od kojeg fizičke osobe koje obavljaju neku samostalnu djelatnost odnosno obrtnici obveznici plaćanja poreza na dohodak, postaju obveznici poreza na dobit i vode poslovne knjige prema računovodstvenim propisima, s 3 na 7,5 milijuna kuna primitaka na godišnjoj razini. U tom dijelu, drugi propisani uvjeti prema kojima fizičke osobe moraju promijeniti način oporezivanja neće se navoditi (bit će izostavljeni), tako da će ubuduće samo iznos ostvarenih primitaka biti jedini kriterij za obveznu promjenu načina oporezivanja. Time se omogućuje dijelu fizičkih osoba koje su obveznici poreza na dobit da ponovo postanu obveznici plaćanja poreza na dohodak i vode jednostavne poslovne knjige te tako smanje svoje administrativno opterećenje.

Ovim Zakonom podiže se prag za mogućnost plaćanja poreza na dobit prema novčanom načelu, s 3 na 7,5 milijuna kuna, kako bi se obveznicima poreza na dobit (fizičkim ili pravnim osobama) dala veća mogućnost izbora načina utvrđivanja porezne osnovice. Mogućnost plaćanja poreza na dobit prema novčanom načelu moći će izabrati svaka fizička ili druga osoba koja ostvaruje prihode do 7,5 milijuna kuna. Nadalje, neprofitnim organizacijama, ovim Zakonom, omogućuje se plaćanje poreza na dobit u paušalnom iznosu u slučaju kada ostvaruju oporezive prihode od obavljanja gospodarskih djelatnosti u iznosu do 7,5 milijuna kuna na godišnjoj razini.

Nadalje, tijekom 2019. godine stupio je na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine, broj 40/19), a koji je uveo mogućnost prestanka društva po skraćenom postupku. Prema tom Zakonu, društvo može prestati po skraćenom postupku i to bez likvidacije ako svi njegovi članovi suglasno donesu odluku o takvom prestanku društva, pod uvjetom da društvo nema nepodmirenih obveza prema radnicima i bivšim radnicima društva niti drugih nepodmirenih obveza po osnovi radnog odnosa radnika i bivših radnika i da društvo nema spornih ni nespornih, dospjelih ni nedospjelih obveza prema drugim vjerovnicima pri čemu se svaki član obvezuje podmiriti, solidarno sa svim ostalim članovima društva, sve preostale obveze društva pokaže li se naknadno da one postoje. Iako je Zakonom o porezu na dobit već propisano kako se prijava poreza na dobit podnosi za porezno razdoblje koje je u pravilu kalendarska godina ili drugo izabrano razdoblje u trajanju od 12 mjeseci, a iznimno su ta razdoblja kraća u slučaju statusnih promjena, premještanja sjedišta, stečaja i likvidacije, radi jasnoće u primjeni potrebno je propisati i porezno razdoblje u slučaju prestanka društva po skraćenom postupku.

Obzirom da se u slučaju stečaja, potraživanja stečajnom upravitelju moraju prijaviti u roku od 30 dana, uočeno je kako propisani rok za podnošenje porezne prijave u tom slučaju nije primjeren, stoga je potrebno skratiti i rokove za podnošenje prijave poreza na dobit u slučaju

otvaranja stečaja na 30 dana od dana otvaranja stečajnog postupka. Uzimajući u obzir nastavak poslovanja u drugom društvu, zbog potrebe ažurnijeg utvrđivanja poreznih obveza ili potraživanja od strane poreznog obveznika, ovim Zakonom skraćuje se i rok za podnošenje prijave poreza na dobit u slučaju spajanja ili podjela na rok od 30 dana. Također je uočeno kako i nakon provedenog postupka stečaja, likvidacije odnosno brisanja društva, dolazi do velikog broja slučajeva naknadno pronađene imovine koja se upisuje u Sudski registar i nastavlja redovito poslovanje kao stečajna ili likvidacijska masa iza brisanih društava. Kako bi se postigla što veća ažurnost i ispravnost u provođenju navedenih postupaka te minimalizirale pogreške predlaže se da porezni obveznik postupke koje sam pokreće najavi Poreznoj upravi prije pokretanja određenog postupka te dostavi podatke o ovlaštenom poreznom savjetniku ako je isti uključen u provođenje navedenog postupka.

Ovim Zakonom skraćuje se i rok za podnošenje konačne, zadnje, porezne prijave u slučaju okončanja likvidacije ili drugog postupka kojim porezni obveznik okončava poslovanje sukladno posebnim propisima, i to u roku od 8 dana od dana pokretanja određenog postupka, obzirom da porezni obveznici trebaju okončati poslovanje do pokretanja tih postupaka. Također se pojašnjava da su stečajne i likvidacijske mase, kao pravni slijednici društava nad kojima je proveden postupak stečaja ili likvidacije, obveznici poreza na dobit, obzirom da su nastavile obavljati djelatnost pravnih prednika. Nadalje, ovim Zakonom pojašnjava se način procijene porezne osnovice u slučaju nepodnošenja porezne prijave za određeno porezno razdoblje. Kada je riječ o plaćanju naknada za nastupe inozemnih izvođača ovim Zakonom omogućava se inozemnom isplatitelju, uplata obveze poreza po odbitku.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom uvodi se u sustav poreza na dobit Direktiva Vijeća (EU) 2017/952 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Direktive (EU) 2016/1164 u pogledu hibridnih neusklađenosti s trećim zemljama (SL L 144/1, 7.6.2017).

Uz članak 2.

Ovim se člankom mijenjaju uvjeti prema kojima fizička osoba po sili zakona postaje obveznikom poreza na dobit te je tako propisano da fizička osoba postaje obveznikom poreza na dobit ukoliko su joj u prethodnom poreznom razdoblju ukupni primici veći od 7,5 milijuna kuna, dok se ostali kriteriji izostavljaju odnosno ne propisuju se. Brišu se drugi propisani uvjeti prema kojima je fizička osoba postala obveznik poreza na dobit.

Osim toga, propisuje se da je porezni obveznik poreza na dobit, uz svakog poduzetnika, i njegov pravni slijednik kao što je stečajna ili likvidacijska masa.

Uz članak 3.

Pojašnjava se da međunarodni ugovori mogu odrediti poreznu rezidentnost.

Uz članak 4.

Ovim člankom se pojašnjava utvrđivanje porezne osnovice u slučajevima prestanka poslovanja obzirom da je u pravni sustav uvedena mogućnost prestanka društva po skraćenom postupku bez likvidacije.

Ovim člankom se mijenja uvjet pod kojim porezni obveznik može utvrđivati poreznu osnovicu poreza na dobit prema novčanom načelu odnosno propisuje se da porezni obveznik osnovicu poreza na dobit prema novčanom načelu može utvrđivati ukoliko u prethodnom poreznom razdoblju nije ostvario primitke veće od 7,5 milijuna kuna.

Uz članak 5.

Ovim se člankom propisuje da neprofitne organizacije osnovicu poreza na dobit mogu utvrđivati u paušalnom iznosu ukoliko u prethodnom poreznom razdoblju ostvare prihode od obavljanja gospodarske djelatnosti manje od 7,5 milijuna kuna.

Uz članak 6.

Ovim člankom pojašnjava se kako se porezno priznatim darovanjima za zdravstvene potrebe mogu smatrati i darovanja za troškove prijevoza i smještaja u zdravstvene ustanove.

Uz članak 7.

Ovim člankom se briše uvjet da se određeni porezno priznati otpisi mogu utvrditi samo obvezniku poreza na dobit.

Uz članak 8.

Ovim člankom se pojašnjava način utvrđivanja porezne osnovice u svim slučajevima preoblikovanja, stečaja, likvidacije ili drugog načina prestanka poslovanja trgovačkih društava ili drugih obveznika poreza na dobit.

Uz članak 9.

Ovim člankom se pojašnjava primjena članka 20. Zakona, odnosno obveza procijene imovine ukoliko se ne primjenjuju odredbe članka 20.a do 20.r Zakona.

Uz članak 10.

Ovaj članak propisuje kako se, na utvrđenu poreznu osnovicu, porez na dobit plaća po stopi 12% kada u poreznom razdoblju ostvareni prihodi iznose do 7.500.000,00 kuna odnosno po stopi 18% ukoliko prihodi u poreznom razdoblju iznose 7.500.000,01 kuna ili više od toga iznosa.

Uz članak 11.

Ovim se člankom, uz već navedene slučajeve i događaje, propisuje da porezno razdoblje može biti dio poslovne godine utvrđeno kao razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do okončanja poslovanja sukladno posebnom propisu. Kako bi se postigla što veća ažurnost i

ispravnost u provođenju navedenih postupaka te minimalizirale pogreške predlaže se da porezni obveznik postupke koje sam pokreće najavi Poreznoj upravi prije pokretanja određenih formalnih radnji (npr. prijava sudu za upis brisanja nakon okončanja postupka likvidacije, prijava sudu prestanka društva po skraćenom postupku) prema nadležnim tijelima te dostavi podatke o ovlaštenom poreznom savjetniku ako je isti uključen u provođenje navedenog postupka.

Uz članak 12.

Ovim člankom se izvršava nomotehničko usklađenje s propisom.

Uz članak 13. (30.d do 30.i)

Prema članku 30.d, koji se dodaje člankom 13. ovog Prijedloga zakona, propisuje se oporezivanje kapitalne dobiti imovine u trenutku prijenosa iz sjedišta u stalnu poslovnu jedinicu ili obrnuto, prijenosa rezidentnosti ili prijenosa djelatnosti, pri čemu Republika Hrvatska gubi pravo oporezivanja od te imovine. Nadalje, propisuje se kako se izlazno oporezivanje neće primjenjivati ako se imovina prenosi privremeno i ako je imovina određena za vraćanje u državu članicu prenositelja, ako se prijenos obavlja u cilju ispunjenja bonitetnih kapitalnih zahtjeva, u svrhu upravljanja likvidnošću ili u slučaju transakcija za financiranje vrijednosnih papira ili imovine koja se daje kao jamstvo.

Dodanim člankom 30.e propisuju se definicije dok se člankom 30.f propisuju situacije u kojima dolazi do hibridne neusklađenosti odnosno dvostrukog odbitka ili odbitka bez uključivanja. Također se propisuju i iznimke prema kojima ne dolazi do hibridne neusklađenosti. Ovim člankom propisuje se kako hibridne neusklađenosti koje se sprječavaju nastaju samo između povezanih osoba te se za pojedine situacije mijenja definicija povezanih osoba.

Člankom 30.g propisuje se postupanje poreznog obveznika u slučaju nastanka dvostrukog odbitka ili odbitka bez uključivanja. Nadalje, propisuje se postupanje u slučaju stvaranja strukturiranog aranžmana, poslovnih jedinica koje nisu uzete u obzir i korištenja pogodnosti vezanih uz porez po odbitku u slučaju hibridnog prijenosa financijskog instrumenta.

Člankom 30.h propisuje se postupak oporezivanja u slučaju nastanka obrnute hibridne neusklađenosti dok se člankom 30.i propisuje postupak oporezivanja u slučajevima neusklađenosti porezne rezidentnosti.

Uz članak 14.

Ovim člankom propisuje se mogućnost da inozemni isplatiatelj za nastupa inozemnih izvođača (umjetnika, zabavljača i športaša) uplati pripadajuću poreznu obvezu.

Uz članak 15.

Ovim se člankom propisuje iznimka u roku podnošenja porezne prijave te način utvrđivanja porezne obveze u slučaju nepodnošenja porezne prijave. Nakon utvrđivanja porezne obveze procjenom obvezniku će se omogućiti sudjelovanje u postupku utvrđivanja porezne obveze ali najduže u razdoblju od 60 dana.

Uz članak 16.

Ovim se člankom propisuje primjena ovog Zakona u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za porezna razdoblja koja počinju teći od 1. siječnja 2020. godine te za obrnute hibridne neusklađenosti od 2022. godine kao i primjena istog za potrebe izračuna predujma poreza na dobit za 2020. godinu. Ovim se člankom propisuje primjena novih pragova za fizičke osobe obveznike poreza na dobit, za utvrđivanje porezne osnovice prema novčanom načelu ili u paušalnom iznosu za 2020. godinu. Nadalje, ovim člankom propisuje se u slučaju dobrovoljnog ispunjenja porezne obveze, primjena odredbi o paušalnom oporezivanju ako je zbog smanjenja administrativnog opterećenja ta opcija povoljnija poreznom obvezniku. Osim toga, ovim se člankom propisuje primjena ovoga Zakona na društva koja su prestala poslovati tijekom 2019. godine po skraćenom postupku bez likvidacije.

Uz članak 17.

Ovim se člankom ministru financija daje ovlast usklađenja odredbi ovoga Zakona s provedbenim propisima Zakona o porezu na dobit.

Uz članak 18.

Ovim člankom propisuje se stupanje Zakona na snagu.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati posebna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U Konačnom prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit, članak 8. stavak 1. je izmijenjen, u članku 13., u dodanom članku 30.e, brisan je stavak 3., zamijenjena je riječ „prilagođen“ riječju „odgovarajući“ u članku 15. stavka 5. koji je postao članka 16., brisana je odredba članka 15. stavka 7. dok je odredba stavka 8. izdvojena u poseban, novi, članak 17. Dosadašnji članak 17. postao je članak 18. u kojem su izvršene izmjene čime su prihvaćene sve nomotehničke primjedbe Odbora za zakonodavstvo na članak 8., članak 13., članak 15. i članak 16. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit.

U članku 11. stavak 4. je nomotehnički izmijenjen, te je dodan stavak 5. kojim se u članku 29. mijenja stavak 5., koji sada postaje stavak 6., na način da su pojedine riječi izražene u množini sada stavljene u jedninu.

U članku 13. kojim se dodaje članak 30.g izvršene su izmjene izraza iz stavka 2. točke 2. i stavaka 7. i 8. U članku 14. koji je postao članak 15. brisan je stavak 10. kao suvišan. U članku 31. stavku 10. izvršena je izmjena kojom se inozemnom isplatitelju daje mogućnost uplate obveze poreza po odbitku. U članku 16. dodan je novi stavak 6. kojim se pojašnjava

primjena novih odredbi o paušalnom oporezivanju u slučaju dobrovoljnog ispunjenja porezne obveze ako je zbog administrativnog rasterećenja ta opcija povoljnija poreznom obvezniku. Dosadašnji stavak 6. postao je stavak 7.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Tijekom prvog čitanja u Hrvatskom saboru iznijeti su neki prijedlozi koji nisu prihvaćeni. U nastavku se navode bitni prijedlozi te razlozi zašto isti nisu prihvaćeni.

Nije prihvaćen prijedlog zastupnik Kluba zastupnika Mosta Bože Petrova u svezi ukidanja obveze plaćanja predujma poreza na dobit, zbog toga što se uplatama predujmova ravnomjernije raspoređuje porezno opterećenje, a porezni obveznik tijekom poreznog razdoblja ima mogućnost po potrebi promijeniti iznos predujma.

Nije prihvaćen prijedlog zastupnika Kluba HDZ-a Ivana Šukera za jasnijim definiranjem financiranja u sportu, obzirom da Zakon o porezu na dobit propisuje samo porezni tretman donacije i sponzorstva kod obveznika poreza na dobit.

Prijedlog zastupnika Kluba SDP-a Branka Grčića o vezanju olakšice u sustavu poreza na dobit za visinu isplaćene neto plaće, nije prihvaćen jer su porezne olakšice za ulaganje kao i istraživanje i razvoj propisane posebnim propisima.

Nije prihvaćen prijedlog zastupnika Mosta Mire Bulja za uvođenjem dodatne porezne olakšice (porezna stopa 0% nekoliko godina) za poduzetnike na brdsko-planinskim i nerazvijenim područjima obzirom da je postepeno ukidanje takve porezne olakšice propisano od 2008. godine zbog prilagođavanja pravnoj stečevini Europske unije.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE
SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose:

- Direktiva Vijeća 2003/49/EZ od 3. lipnja 2003. o zajedničkom sustavu oporezivanja isplata kamata i licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica (SL L 157/49, 26. 6. 2003.),
- Direktiva Vijeća 2004/76/EZ od 29. travnja 2004. o izmjenama Direktive 2003/49/EZ o omogućavanju prijelaznog razdoblja nekim državama članicama u vezi s primjenom zajedničkog sustava poreza na isplate kamata i licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica (SL L 157/106, 30. 4. 2004.),
- Direktiva Vijeća 2006/98/EZ o prilagođavanju pojedinih direktiva u području oporezivanja zbog pristupanja Bugarske i Rumunjske (SL L 363/129, 20. 12. 2006.),
- Direktiva Vijeća 2009/133/EZ od 19. listopada 2009. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenos imovine i zamjene dionica društava iz različitih država članica te na prijenos sjedišta SE-a ili SCE-a iz jedne države članice u drugu (SL L 310/34, 25. 11. 2009.),
- Direktiva Vijeća 2011/96/EU od 30. studenoga 2011. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (preinaka) (SL L 345/8, 29. 12. 2011.),
- Direktiva Vijeća 2014/86/EU od 8. srpnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/96/EU o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (SL L 219/40, 25. 7. 2014.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2015/121 od 27. siječnja 2015. o izmjeni Direktive 2011/96/EU o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (SL L 21/1, 28. 1. 2015.) i
- Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL L 193/1, 19. 7. 2016.).

Članak 2.

(1) Porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba rezident Republike Hrvatske koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi.

(2) Porezni obveznik je i tuzemna poslovna jedinica inozemnog poduzetnika (nerezident).

(3) Porezni obveznik je i fizička osoba, koja ostvaruje dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka, ako izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak.

(4) Porezni obveznik je i fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti prema propisima o porezu na dohodak:

1. ako je u prethodnom poreznom razdoblju ostvario ukupni primitak veći od 3.000.000,00 kuna, ili

2. ako ispunjava dva od sljedeća tri uvjeta:

– u prethodnom poreznom razdoblju ostvario je dohodak veći od 400.000,00 kuna,

– ima dugotrajnu imovinu u vrijednosti većoj od 2.000.000,00 kuna,

– u prethodnom poreznom razdoblju prosječno zapošljava više od 15 radnika.

(5) Tijela državne uprave, tijela područne (regionalne) samouprave, tijela lokalne samouprave i Hrvatska narodna banka nisu obveznici poreza na dobit, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(6) Državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, vjerske zajednice, političke stranke, sindikati, komore, udruge, umjetničke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, turističke zajednice, sportski klubovi, sportska društva i savezi, zaklade i fundacije nisu obveznici poreza na dobit.

(7) Osobe navedene u stavku 5. i stavku 6. ovoga članka, koje u skladu s posebnim propisima obavljaju određenu gospodarsku djelatnost čije bi neoporezivanje dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, dužne su u roku od osam dana od dana početka obavljanja te djelatnosti upisati se u registar poreznih obveznika koji vodi Porezna uprava radi utvrđivanja obveza poreza na dobit po osnovi obavljanja određene gospodarske djelatnosti. Ako se ne upišu u navedeni registar, Porezna uprava će na vlastitu inicijativu ili na prijedlog drugih poreznih obveznika ili druge zainteresirane osobe, rješenjem utvrditi da su te osobe obveznici poreza na dobit za tu djelatnost.

(8) Investicijski fondovi bez pravne osobnosti koji su osnovani i posluju u skladu sa zakonom po kojem su osnovani nisu obveznici poreza na dobit.

(9) Porezni obveznik je i svaki onaj poduzetnik koji ne potpada pod odredbe stavka od 1. do 8. ovoga članka, a koji nije obveznik poreza na dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka i čija se dobit ne oporezuje drugdje.

Članak 3.

(1) Rezidenti su u smislu članka 2. stavka 1. ovoga Zakona pravne i fizičke osobe čije je sjedište upisano u sudski ili drugi registar ili upisnik u Republici Hrvatskoj ili kojima se mjesto stvarne uprave i nadzor poslovanja nalazi u Republici Hrvatskoj. Rezidenti su i poduzetnici fizičke osobe s prebivalištem ili uobičajenim boravištem u Republici Hrvatskoj čija je djelatnost upisana u registar ili upisnik.

(2) Nerezident je osoba koja ne ispunjava jedan od uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 5.

(1) Porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Poreznu osnovicu poreznog obveznika rezidenta čini dobit ostvarena u tuzemstvu i inozemstvu.

(3) Poreznu osnovicu nerezidenta čini samo dobit ostvarena u tuzemstvu, a utvrđuje se prema odredbama ovoga Zakona.

(4) U poreznu osnovicu ulazi i dobit od likvidacije, prodaje, promjene pravnog oblika i podjele poreznog obveznika, a porezna osnovica utvrđuje se prema tržišnoj vrijednosti imovine, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(5) Rashodima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se i rashodi po osnovi uplaćenih premija dobrovoljnoga mirovinskog osiguranja koje poslodavac uplaćuje u korist zaposlenika, uz njegov pristanak, tuzemnom dobrovoljnom mirovinskom fondu koji je registriran u skladu s propisima koji uređuju dobrovoljno mirovinsko osiguranje, a na koje se ne plaća porez na dohodak prema Zakonu o porezu na dohodak.

(6) Rashodima poreznog razdoblja ne smatraju se rashodi koji nisu u svezi s obavljanjem djelatnosti poreznog obveznika niti su posljedica obavljanja djelatnosti.

(7) Porezni obveznik koji u prethodnom poreznom razdoblju nije ostvario prihode veće od 3.000.000,00 kuna može poreznu osnovicu utvrditi prema novčanom načelu.

(8) Porezna osnovica iz stavka 7. ovoga članka utvrđuje se tako da se porezna osnovica iz stavka 1. ovoga članka prije propisanih dodatnih uvećanja ili umanjenja uveća ili umanja za određene nenovčane transakcije i nerealizirane dobitke/gubitke te određene novčane transakcije i realizirane dobitke/gubitke.

(9) Porezna osnovica poreznog razdoblja iz stavka 8. ovoga članka dodatno se:

a) uvećava za

1. rashode (gubitke) od vrijednosnih usklađenja dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine
2. rashode (gubitke) od vrijednosnih usklađenja financijske imovine
3. rashode vrijednosnog usklađenja potraživanja od kupca za isporučena dobra i obavljene usluge
4. rashode od rezerviranja
5. rashode od nerealiziranih tečajnih razlika
6. rashode od ostalih nenovčanih transakcija
7. smanjenja potraživanja od poslovnih aktivnosti
8. smanjenja kratkotrajnih potraživanja po osnovi kamata priznatih u prihode
9. smanjenja zaliha
10. povećanja kratkoročnih obveza od poslovnih aktivnosti
11. povećanja kratkoročnih obveza po osnovi kamata priznatih u rashode

12. ostale korekcije koje povećavaju dobit i

b) umanjuje za

1. prihode od vrijednosnih usklađenja financijske imovine
2. prihode od rezerviranja
3. prihode od nerealiziranih tečajnih razlika
4. prihode od ostalih nenovčanih transakcija
5. povećanja potraživanja od poslovnih aktivnosti
6. povećanja kratkotrajnih potraživanja po osnovi kamata priznatih u prihode
7. povećanja zaliha
8. smanjenja kratkoročnih obveza od poslovnih aktivnosti
9. smanjenja kratkoročnih obveza po osnovi kamata priznatih u rashode
10. ostale korekcije koje smanjuju dobit.

(10) Nakon proteka roka za naplatu određenih stavki iz stavka 8. ovoga članka ili po realizaciji stavki koji su dodatno umanjili ili uvećali poreznu osnovicu iz ovoga članka iste se uključuju u poreznu osnovicu na način propisan ovim Zakonom, vodeći se načelom izbjegavanja dvostrukog oporezivanja i načelom izbjegavanja dvostrukog umanjenja porezne osnovice.

(11) Porezni obveznik koji namjerava promijeniti način utvrđivanja porezne osnovice prema stavku 7. ovoga članka podnosi Poreznoj upravi najkasnije 15 dana nakon početka poreznoga razdoblja izjavu o promjeni načina utvrđivanja porezne osnovice. Porezni obveznik koji dostavi izjavu o promjeni načina utvrđivanja porezne osnovice ako zadovoljava uvjete iz stavka 7. i stavka 12. ovoga članka može primjenjivati taj postupak od prvog dana poreznog razdoblja.

(12) Porezni obveznik koji je i obveznik poreza na dodanu vrijednost može izabrati način utvrđivanja porezne osnovice prema stavku 7. ovoga članka ako primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama sukladno posebnom propisu o porezu na dodanu vrijednost.

(13) Porezni obveznik koji je izabrao način utvrđivanja porezne osnovice prema stavku 7. ovoga članka mora zadržati isti način utvrđivanja porezne osnovice najmanje tri porezna razdoblja ako zadovoljava uvjete iz toga stavka i uvjete iz stavka 12. ovoga članka.

(14) Način provedbe ovoga članka pravilnikom propisuje ministar financija.

Članak 5.b

(1) Iznimno od članka 5. stavka 1. ovoga Zakona obveznici poreza na dobit iz članka 2. stavka 7. ovoga Zakona mogu osnovicu poreza na dobit utvrditi u paušalnom iznosu ako u prethodnom poreznom razdoblju nisu po osnovi obavljanja gospodarske djelatnosti ostvarili prihode veće od iznosa propisanog za ulazak u sustav poreza na dodanu vrijednost prema posebnom propisu o porezu na dodanu vrijednost.

(2) Oporezivanje prema stavku 1. ovoga članka ne mogu primijeniti osobe iz članka 2. stavka 7. ovoga Zakona ako obavljaju samo djelatnost po osnovi koje su obveznici poreza na dobit ili po osnovi te djelatnosti ostvaruju više od 50% ukupnih prihoda.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka za potrebe utvrđivanja paušalne obveze poreza na dobit vodi evidenciju o приходима po osnovi obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Porezni obveznik iz stavka 1. ovog članka koji namjerava plaćati porez na dobit u paušalnom iznosu podnosi zahtjev za plaćanje poreza u paušalnom iznosu Poreznoj upravi najkasnije 15 dana nakon početka poreznoga razdoblja. Porezni obveznik kojemu se tijekom poreznog razdoblja prema članku 2. stavku 7. Zakona utvrdi obveza plaćanja poreza na dobit može zahtjev iz ovoga članka podnijeti u roku od osam dana nakon utvrđenja obveze plaćanja poreza na dobit.

(5) Godišnji porez u paušalnom iznosu utvrđuje Porezna uprava rješenjem. Rješenje o utvrđenom godišnjem porezu vrijedi do izmjene. Razlika godišnjeg paušalnog poreza za uplatu ili za povrat utvrđuje se na temelju izvješća iz stavka 8. ovoga članka, koje porezni obveznik podnosi Poreznoj upravi najkasnije u roku od 15 dana od dana isteka poreznog razdoblja za koje se izvješće podnosi. Porezni obveznik obavezan je razliku godišnjeg paušalnog poreza uplatiti s danom podnošenja izvješća.

(6) Porezna uprava može na temelju obavljenog nadzora i/ili prikupljenih podataka o ostvarenim prihodima ukinuti rješenje iz stavka 5. ovoga članka i donijeti rješenje o plaćanju predujma poreza u skladu sa člankom 34. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona, ako utvrdi da je porezni obveznik ostvario prihode po osnovi obavljanja djelatnosti iz članka 2. stavka 7. ovoga Zakona iznad iznosa iz stavka 1. ovoga članka. Ako tijekom poreznog razdoblja, prema evidenciji iz stavka 3. ovoga članka, porezni obveznik ostvari prihode veće od iznosa propisanog stavkom 1. ovoga članka, obavezan je izvijestiti Poreznu upravu u roku od osam dana.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka porezni obveznik je obavezan odmah prijeći na utvrđivanje porezne osnovice prema članku 5. stavku 1. ovoga Zakona.

(8) Visinu paušalnog porezne osnovice i poreza na dobit, rokove plaćanja te evidencije i izvješća u svezi paušalnog oporezivanja utvrđuje pravilnikom ministar financija.

Članak 7.

(1) Porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona povećava se:

1. za rashode od vrijednosnih usklađenja dionica i udjela (nerealizirani gubici), ako su bili iskazani u rashodima,
2. za svotu amortizacije iznad svota propisanih u članku 12. ovoga Zakona,
3. za 50% troškova reprezentacije (ugošćenja, darova sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, troškova odmora, športa, rekreacije, zakupa automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor), u visini troškova nastalih iz poslovnog odnosa s poslovnim partnerom,
4. za 50% troškova, osim troškova osiguranja i kamata, nastalih u svezi s vlastitim ili unajmljenim motornim vozilima i drugim sredstvima za osobni prijevoz (osobni automobil, plovilo, helikopter, zrakoplov i sl.) poslovnih, rukovodnih i drugih zaposlenih osoba, ako se na osnovi korištenja sredstava za osobni prijevoz ne utvrđuje plaća,
5. za manjkove na imovini iznad visine utvrđene odlukom Hrvatske gospodarske komore, odnosno Hrvatske obrtničke komore, u smislu propisa o porezu na dodanu vrijednost, po kojoj osnovi se ne plaća porez na dohodak,
6. za troškove prisilne naplate poreza ili drugih davanja,
7. za kazne koje izriče mjerodavno tijelo,
8. za zatezne kamate između povezanih osoba,

9. za povlastice i druge oblike imovinskih koristi danih fizičkim ili pravnim osobama da nastane, odnosno ne nastane određeni događaj, tj. da se određena radnja obavi, primjerice, bolje ili brže nego inače ili da se propusti obaviti,
10. za darovanja iznad svote iz stavka 7. i 8. ovoga članka,
11. za kamate koje nisu porezno priznati rashod prema odredbama ovoga Zakona,
12. za rashode utvrđene u postupku nadzora s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, porezom na dohodak, prirezom porezu na dohodak, te obveznim doprinosima koji su nastali u svezi skrivenih isplata dobiti, te izuzimanja dioničara, članova društva i fizičkih osoba koje obavljaju samostalnu djelatnost od koje se plaća porez na dobit, te s njima povezanim osobama,
13. za sve druge rashode koji nisu izravno u svezi s ostvarivanjem dobiti i druge svote povećanja porezne osnovice, a koji nisu bili uključeni u poreznu osnovicu.

(2) Za rashode iz stavka 1. ovoga članka, osim za rashode iz točke 9. i 12. toga stavka, ne povećava se porezna osnovica kada se sukladno Zakonu o porezu na dohodak obračunava i plaća porez na dohodak.

(3) U troškove iz stavka 1. točke 4. ovoga članka spadaju troškovi s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, prema statusu pojedinog sredstva:

1. za sredstva u vlasništvu poreznog obveznika troškovi goriva i ulja, održavanja i popravaka, registracije i amortizacije,
2. za rent-a-car usluge zaračunana naknada uvećana za troškove goriva,
3. za vozila u najmu trošak naknade po ugovoru, trošak goriva i održavanja te svi drugi troškovi koje po ugovoru o najmu snosi korisnik najma, a kod financijskog najma trošak amortizacije.

(4) Brisan.

(5) Brisan.

(6) Iznimno od stavka 1. točke 3. ovoga članka, ne smatraju se reprezentacijom proizvodi i roba iz asortimana poreznog obveznika prilagođeni za te svrhe s oznakom »nije za prodaju«, te drugi reklamni predmeti s nazivom tvrtke, proizvoda i drugog oblika reklame (čaše, pepeljare, stolnjaci, podmetači, olovke, rokovnici, upaljači, privjesci i slično) dani za uporabu u prodajnom prostoru kupca, a ako se daju potrošačima, ne smatraju se reprezentacijom ako je njihova pojedinačna vrijednost bez poreza na dodanu vrijednost do 160,00 kuna.

(7) Darovanjima iz stavka 1. točke 10. ovoga članka smatraju se darovanja u naravi ili novcu, učinjena u tuzemstvu za kulturne, znanstvene, odgojno-obrazovne, zdravstvene, humanitarne, sportske, vjerske, ekološke i druge općekorisne svrhe udrugama i drugim osobama koje navedene djelatnosti obavljaju u skladu s posebnim propisima, ako su veća od 2% prihoda ostvarenog u prethodnoj godini. Iznimno, svota može biti i veća od 2% prihoda prethodne godine ako je dana prema odlukama nadležnih ministarstva o provedbi financiranja posebnih programa i akcija.

(8) U darovanja iz stavka 7. ovoga članka spada i plaćanje troškova za zdravstvene potrebe fizičkih osoba (operativne zahvate, liječenja, nabavu lijekova i ortopedskih pomagala) rješavanje kojih nije plaćeno osnovnim, dopunskim, dodatnim i privatnim zdravstvenim osiguranjem niti na teret sredstava fizičke osobe, a pod uvjetom da je darovanje odnosno plaćanje troškova obavljeno na žiroračun primatelja dara ili zdravstvene ustanove te na temelju vjerodostojnih isprava.

(9) Porezna osnovica povećava se za privremeno nepriznate rashode.

(10) Porezni obveznik iz članka 5. stavka 7. ovoga Zakona koji utvrđuje poreznu osnovicu prema novčanom načelu primjenjuje odredbe ovoga članka na odgovarajući način uz primjenu novčanog načela.

Članak 9.

(1) Vrijednosna usklađenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaju se kao rashod ako je od dospijeća potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 60 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave. Svote vrijednosnih usklađenja potraživanja od kupaca iskazane u prethodnim poreznim razdobljima kao porezno priznati rashod uključuju se u prihode, ako do trenutka nastupa zastare prava na naplatu nije postupljeno na način propisan u stavku 2. ovoga članka.

(2) Vrijednosno usklađenje potraživanja priznaje se ako je potraživanje evidentirano u poslovnim knjigama kao prihod i ako su obavljene sve radnje za osiguranje naplate duga, pažnjom dobroga gospodarstvenika.

(3) Smatra se da su obavljene radnje iz stavka 2. ovoga članka ako su potraživanja utužena ili se zbog njih vodi ovršni postupak, ako su prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom ili ako je postignuta nagodba s dužnikom, obveznikom poreza na dobit koji nije povezana osoba, prema posebnom propisu u slučaju stečaja, arbitraže ili mirenja.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, priznaje se otpis potraživanja od nepovezanih osoba, koja su zastarjela i koja u svakom pojedinom poreznom razdoblju ne prelaze 5.000,00 kuna po pojedinom dužniku koji je obveznik poreza na dobit. Priznaje se i otpis zastarjelih potraživanja do 200,00 kuna od nepovezanih fizičkih osoba čiji dug nije nastao po osnovi obavljanja djelatnosti obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti, ako ukupno utvrđeno potraživanje po pojedinoj osobi na zadnji dan poreznog razdoblja ne prelazi taj iznos..

(5) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka i članka 10. stavka 1. ovoga Zakona, u porezno priznate rashode kreditne institucije uključuje se iznos otpisa potraživanja od nepovezane fizičke osobe, u skladu s kriterijima i postupcima kreditne institucije, po osnovi odobrenih stambenih kredita, te dospjele kamate iskazane u prihodima do trenutka otpisa ako je utvrđeno da je otpis proveden radi olakšanja otplate kredita korisnicima kojima iznos mjesečne otplatne rate ugrožava osnovne životne potrebe, odnosno kako bi se spriječilo provođenje ovrhe od strane kreditne institucije nad jedinom stambenom nekretninom u kojoj korisnik kredita ima prijavljeno prebivalište i u kojoj trajno boravi.

(6) Kreditna institucija može primijeniti odredbe o priznavanju otpisa potraživanja iz stavka 5. ovoga članka i iz drugih ekonomskih, odnosno gospodarskih i socijalno opravdanih razloga, u skladu s kriterijima i postupcima kreditne institucije, pod uvjetom da ih primijeni na isti način na sve korisnike stambenih kredita.

(7) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka i članka 10. stavka 1. ovoga Zakona, u porezno priznate rashode uključuje se iznos otpisa potraživanja od nepovezane osobe, u skladu s kriterijima i postupcima kreditne institucije, po osnovi odobrenih poduzetničkih kredita, te dospjele kamate iskazane u prihodima do trenutka otpisa ako je utvrđeno da obveze po

odobrenim kreditima bitno ugrožavaju razvoj investicijskih projekata ili bitno ugrožavaju nastavak poduzetničke aktivnosti, odnosno dovode do prestanka obavljanja djelatnosti.

(8) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, porezno priznati rashod je otpis potraživanja iskazanih u prihodima od nepovezane osobe ako porezni obveznik dokaže da troškovi pokretanja određenih postupaka iz stavka 3. ovoga članka premašuju iznos potraživanja ili ako dokaže da je pažnjom dobrog gospodarstvenika pokrenuo određene radnje s ciljem naplate potraživanja pri čemu je utvrdio konačnu nemogućnost naplate otpisanog iznosa potraživanja.

(9) Porezno priznatim rashodom smatraju se otpisi potraživanja koji su potvrđeni u skladu s posebnim propisom o stečaju potrošača i posebnim propisom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja.

9. Preoblikovanje društva i likvidacija

Članak 18.

(1) Ako se porezni obveznik preoblikuje (mijenja pravni oblik), pri čemu se nastavljaju knjigovodstvene vrijednosti imovine i obveza, promjena ne utječe na oporezivanje.

(2) Ako se u slučaju iz stavka 1. ovoga članka ne nastavljaju knjigovodstvene vrijednosti, razlika kapitala koja iz promjene proizlazi smatra se oporezivom dobiti.

(3) Ako se porezni obveznik likvidira, dobit ili gubitak utvrđuje se u razdoblju likvidacije koje se nastavlja na posljednje porezno razdoblje. Početna bilanca za razdoblje likvidacije istovjetna je bilanci na kraju prethodnoga poreznog razdoblja. Ako takva konačna bilanca ne postoji, vrijednost imovine i obveze utvrđuju se procjenom. Završna bilanca razdoblja likvidacije pokazuje imovinu koja će se raspodijeliti, na likvidacijsku dobit ili likvidacijski gubitak.

(4) Imovina se na kraju razdoblja likvidacije procjenjuje po tržišnoj vrijednosti.

(5) Ako se pri promjeni pravnog oblika ili likvidaciji iz imovine izuzimaju stvari i prava ili se ta imovina koristi za ulaganja, primjenjuju se odredbe članka 7. ovoga Zakona.

(6) U slučaju stečaja, primjenjuju se odredbe stavaka od 1. do 5. ovoga članka.

Članak 20.

(1) Ako pri spajanju, pripajanju ili podjeli prema članku 19. ovoga Zakona postoji kontinuitet u oporezivanju, smatra se da porezni obveznik nastavlja djelatnost, te to nema utjecaja na oporezivanje.

(2) Kontinuitet u oporezivanju prema stavku 1. ovoga članka postoji ako pri prijenosu na društvo preuzimatelja ne dolazi do promjena u procjeni predmeta imovine i obveza.

(3) Stavci 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se neovisno o tome radi li se o jednom ili više prenesenih društava, odnosno društava preuzimatelja.

Članak 28.

Porez na dobit plaća se na utvrđenu poreznu osnovicu po stopi:

1. 12% ako su u poreznom razdoblju ostvareni prihodi do 3.000.000,00 kuna, ili
2. 18% ako su u poreznom razdoblju ostvareni prihodi jednaki ili veći od 3.000.000,01 kuna.

Članak 29.

- (1) Porez na dobit utvrđuje se za porezno razdoblje koje je u pravilu kalendarska godina.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Porezna uprava može na zahtjev poreznog obveznika odobriti da se porezno razdoblje i kalendarska godina razlikuju, pri čemu porezno razdoblje ne smije prelaziti razdoblje od 12 mjeseci. Izabrano porezno razdoblje porezni obveznik ne može mijenjati tri godine.
- (3) Porezno razdoblje čini dio poslovne godine ako je:
 1. razdoblje od početka poslovanja poreznog obveznika do kraja te poslovne godine,
 2. razdoblje od premještanja sjedišta ili upravljanja poslovima iz inozemstva u tuzemstvo do kraja te poslovne godine,
 3. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do premještanja sjedišta ili upravljanja poslovima iz tuzemstva u inozemstvo,
 4. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do dana spajanja ili podjelc,
 5. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do otvaranja likvidacije ili stečaja,
 6. razdoblje koje se nastavlja od otvaranja stečaja do kraja poslovne godine,
 7. razdoblje koje se nastavlja od otvaranja do okončanja postupka likvidacije.
- (4) Porezno razdoblje i obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga, prema propisima o računovodstvu za poduzetnike fizičke osobe iz članka 2. stavka 3. i 4. ovoga Zakona, počinje od početka poreznog razdoblja koje slijedi nakon poreznog razdoblja u kojemu su ispunjeni propisani uvjeti.
- (5) Obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga prema propisima o računovodstvu poduzetnike iz stavka 4. ovoga članka obvezuje sljedeće tri godine. U opravdanim slučajevima i na temelju pisanog zahtjeva poreznog obveznika taj rok može biti i kraći, o čemu Porezna uprava donosi rješenje. Opravdanim slučajevima osobito se smatraju cjelovita promjena djelatnosti koju obavlja porezni obveznik te značajno izmijenjeni uvjeti (više od 50%) zbog kojih je porezni obveznik promijenio način oporezivanja.

Članak 30.a

Porezni obveznik kao porezno priznati rashod može utvrditi prekoračene troškove zaduživanja nastale u poreznom razdoblju samo do:

1. 30% dobiti prije kamata, poreza i amortizacije (EBITDA) ili
2. 3.000.000,00 EUR ako se tako dobije veći iznos nego prema točki 1. ovoga stavka.
- (2) Smatra se da porezni obveznik ostvaruje prekoračene troškove zaduživanja kada troškovi zaduživanja prekoračuju oporezivi prihod od kamate ili drugi ekonomski istovjetni oporezivi prihod.
- (3) U smislu stavka 1. ovoga članka, troškovima zaduživanja smatraju se kamate na sve oblike duga, drugi troškovi ekonomski istovjetni kamati i troškovi koji su nastali u vezi s

prikupljanjem sredstava, što među ostalim uključuje plaćanja u okviru zajmova kojima se sudjeluje u dobiti, pripisane kamate na instrumente poput zamjenjivih obveznica i obveznica bez kupona, iznosi u okviru alternativnih financijskih aranžmana kao što je islamsko bankarstvo, element financijske pristojbe plaćanja financijskog leasinga, kapitalizirana kamata koja je uključena u vrijednost imovine ili amortizacija kapitalizirane kamate, iznosi koji se mjere upućivanjem na povrat financiranja u skladu s pravilima o transfernim cijenama, ako je primjenjivo, iznosi nominalnih kamata u okviru izvedenih instrumenata ili aranžmani za zaštitu od rizika u odnosu na zaduživanje subjekta, pozitivne ili negativne tečajne razlike pri pozajmljivanju i instrumenti povezani s prikupljanjem sredstava, naknade za jamstva za financijske aranžmane, mehanizmi naknade i slični troškovi koji se odnose na zaduživanje.

(4) Za potrebe stavka 1. ovoga članka, pri izračunu EBITDA-e uzimaju se u obzir samo oporezivi prihodi te se dobiti prije poreza dodaju porezno priznati troškovi amortizacije utvrđeni prema ovom Zakonu te ukupni troškovi zaduživanja.

(5) Odredbe o ograničenju odbitka kamate iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje:

1. samostalni porezni obveznik odnosno onaj koji nije dio konsolidirane grupe za računovodstvene potrebe i koji nema nijednu povezanu osobu u smislu članka 30.b stavka 8. ovoga Zakona, ili stalnu poslovnu jedinicu, te ako ne prima ili ne odobrava zajmove svojim članovima ili dioničarima i

2. porezni obveznik koji je financijsko društvo.

(6) U smislu stavka 5. točke 2. ovoga članka, financijsko društvo je svaki subjekt koji se pojavljuje u bilo kojem od sljedećih ustrojstveno pravnih oblika: kreditna institucija, investicijsko društvo, društvo za upravljanje, UAIF, investicijski fond (UCITS i AIF), društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, institucija za strukovno mirovinsko osiguranje, mirovinsko društvo, mirovinski fond, središnja druga ugovorna strana, središnji depozitorij vrijednosnih papira, a koji se utvrđuju u skladu s posebnim propisima.

(7) Porezni obveznik može pri izračunu prekoračenih troškova zaduživanja isključiti zajmove upotrijebljene za financiranje dugoročnih javnih infrastrukturnih projekata ako su nositelj projekta, troškovi zaduživanja, imovina i prihod unutar Europske unije, pri čemu se sav prihod od dugoročnog javnog infrastrukturnog projekta isključuje iz EBITDA-e poreznog obveznika.

(8) Dugoročni javni infrastrukturni projekt iz stavka 7. ovoga članka znači projekt kojim se osigurava, nadograđuje, upravlja i/ili održava imovina velikih razmjera za koju država članica smatra da je u općem javnom interesu.

(9) Porezni obveznik može prekoračene troškove zaduživanja iz stavka 1. ovoga članka utvrđene u poreznom razdoblju prenositi u sljedeća tri porezna razdoblja, ali u svakom poreznom razdoblju do iznosa utvrđenog prema stavku 1. ovoga članka.

(10) Za iznose prekoračenih troškova zaduživanja koji su veći od iznosa iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik uvećava poreznu osnovicu.

(11) Iznimno od stavka 10. ovoga članka, porezni obveznici koji primjenjuju odredbe članaka 8. i 14. ovoga Zakona iznos porezno nepriznatih troškova iz stavka 1. ovoga članka umanjuju iznosima za koje se povećava porezna osnovica utvrđena prema tim člancima ovoga Zakona.

(12) Način provedbe ovoga članka pravilnikom propisuje ministar financija.

Članak 30.c

(1) Iznos dobiti kontroliranog inozemnog subjekta ili stalne poslovne jedinice koja se, prema članku 30.b stavku 2. ovoga Zakona, uključuje u poreznu osnovicu poreznog obveznika izračunava se na način propisan za porezne obveznike rezidente, a udio poreznog obveznika u dobiti izračunava se na način definiran u članku 30.b stavku 1. točki 1. ovoga Zakona. Gubici subjekta ili stalne poslovne jedinice ne uključuju se u poreznu osnovicu.

(2) Podatke potrebne za utvrđivanje kontroliranih inozemnih društava iz članka 30.b ovoga Zakona i podatke o iznosu dobiti koja se prema stavku 1. ovoga članka uključuje u poreznu osnovicu dužan je uz prijavu poreza na dobit dostaviti svaki porezni obveznik koji izravno ili neizravno sudjeluje u upravi, nadzoru, kapitalu ili ostvaruje pravo na sudjelovanje u dobiti subjekta ili stalne poslovne jedinice smještene u inozemstvu.

(3) Ako je kontrolirani inozemni subjekt ili stalna poslovna jedinica platila porez na dobit za porezno razdoblje u kojemu je ta dobit bila sukladno članku 30.b stavku 2. ovoga Zakona uključena u poreznu osnovicu, plaćeni porez uračunava se u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

(4) Način provedbe ovoga članka pravilnikom propisuje ministar financija.

Članak 31.

(1) Porez po odbitku u smislu ovoga Zakona jest porez kojim se oporezuje dobit koju ostvari nerezident u Republici Hrvatskoj.

(2) Porezni obveznik poreza po odbitku je isplatitelj.

(3) Porezna osnovica poreza po odbitku je bruto iznos naknade koju tuzemni isplatitelj plaća nerezidentu – inozemnom primatelju.

(4) Porez po odbitku iz stavka 1. ovoga članka plaća se na kamate, dividende, udjele u dobiti te na autorska prava i druga prava intelektualnog vlasništva (prava na reprodukciju, patente, licencije, zaštitni znak, dizajn ili model, proizvodni postupak, proizvodne formule, nacrt, plan, industrijsko ili znanstveno iskustvo i druga slična prava) koje se plaćaju inozemnim osobama koje nisu fizičke osobe.

(5) Iznimno od odredaba stavka 4. ovoga članka, porez po odbitku ne plaća se na kamate isplaćene:

1. na robne kredite za kupnju dobara koja obvezniku služe za obavljanje djelatnosti,
2. na kredite koje daje inozemna banka ili druga financijska institucija,
3. imateljima obveznica, državnih i korporativnih, inozemnim pravnim osobama.

- (6) Porez po odbitku plaća se i na usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovnog savjetovanja i revizorske usluge, plaćene inozemnim osobama.
- (7) Porez po odbitku plaća se po stopi od 15% osim za dividende i udjele u dobiti na koje se porez po odbitku plaća po stopi od 12%.
- (8) Porez po odbitku plaćaju i poslovne jedinice inozemnog poduzetnika kada plaćaju naknade iz stavka 4. ovoga članka matičnom poduzeću.
- (9) Iznimno od stavka 8. ovoga članka, ako se naknada pripisuje kao prihod tuzemnoj poslovnoj jedinici inozemnog poduzetnika, ne plaća se porez po odbitku.
- (10) Porez po odbitku iz stavka 1. ovoga članka plaća se po stopi od 15% na naknade za nastupe inozemnih izvođača (umjetnika, zabavljača i športaša) kada se naknada plaća prema ugovoru s inozemnom osobom koja nije fizička osoba i u tom slučaju ne nastaje obveza obračuna poreza na dohodak i doprinosa za fizičku osobu izvođača.
- (11) Porezni obveznik iz stavka 2. ovoga članka obvezan je obračunati, obustaviti i uplatiti porez po odbitku pri plaćanju naknada iz ovoga članka.
- (12) Iznimno od odredbi ovoga članka, porez po odbitku plaća se po stopi od 20% na sve usluge te na sve vrste naknada oporezivih prema ovom članku, kada se plaćaju osobama koje imaju sjedište ili mjesto stvarne uprave odnosno nadzora poslovanja u državama koje se nalaze na EU popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe, a s kojima Republika Hrvatska ne primjenjuje ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

Članak 35.

- (1) Porezni obveznik podnosi prijavu poreza na dobit za porezno razdoblje i plaća porez na dobit u roku u kojemu podnosi poreznu prijavu.
- (2) Prijava poreza na dobit podnosi se Poreznoj upravi najkasnije četiri mjeseca nakon isteka razdoblja za koje se utvrđuje porez na dobit.
- (3) Porezni obveznik koji je prema računovodstvenim propisima razvrstan u velike i srednje poduzetnike obvezno podnosi prijavu poreza na dobit elektroničkim putem.
- (4) Obveza za plaćanje poreza utvrđenog u poreznoj prijavi za pojedino porezno razdoblje smanjuje se za plaćeni predujam poreza na dobit.
- (5) Više plaćeni predujam poreza od obveze na osnovi porezne prijave vraća se poreznom obvezniku na njegov zahtjev ili se uračunava u sljedeće razdoblje.
- (6) Uz prijavu poreza na dobit podnosi se i bilanca te račun dobiti i gubitka.
- (7) Obrazac prijave poreza na dobit propisuje ministar financija.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO FINANCIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2019. godinu.

Rok: IV. kvartal 2019.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 115.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL L 193, 19.7.2016.)

32016L1164

- Članci 1., 2., 4., 7. i 8. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (NN 106/18)
- Članci 1. i 6. preuzeto: Zakon o porezu na dobit (NN 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14, 50/16, 115/16)

Direktiva Vijeća (EU) 2017/952 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Direktive (EU) 2016/1164 u pogledu hibridnih neusklađenosti s trećim zemljama (SL L 144, 7.6.2017.)

32017L0952

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

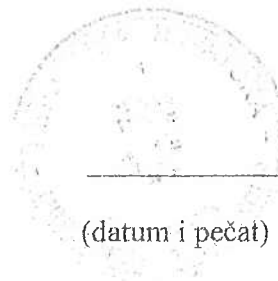
Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

STIPE ŽUPAN

POMOĆNIK MINISTRA I EU KOORDINATOR

(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko - Zgombić

državna tajnica

(potpis)

22. 11. 2019.

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Područje primjene</p> <p>Ova se Direktiva primjenjuje na sve porezne obveznike koji podliježu plaćanju poreza na dobit u jednoj ili više država članica, uključujući stalne poslovne jedinice u jednoj ili više država članica subjekata koji su u svrhu oporezivanja rezidenti treće zemlje.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (NN 106/18) članak/članci Članak 1.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o porezu na dobit (NN 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14, 50/16, 115/16) članak/članci Članak 2., 3. i 4.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „troškovi zaduživanja” znači kamate na sve oblike duga, drugi troškovi ekonomski istovjetni kamati i troškovi koji su nastali u vezi s prikupljanjem sredstava kako je definirano u nacionalnom pravu, što među ostalim uključuje plaćanja u okviru zajmova kojima se sudjeluje u dobiti, pripisane kamate na instrumente poput zamjenjivih obveznica i obveznica bez kupona, iznose u okviru alternativnih financijskih aranžmana, poput islamskog</p>	<p>Za definicije pojmova: prijenos imovine, prijenos porezne rezidentnosti i prijenos djelatnosti</p> <p>Članak 13.</p> <p>Iza članka 30.c dodaju se članci 30.d do 30.i i naslovi iznad njih koji glase:</p> <p>„Izlazno oporezivanje</p> <p>Članak 30.d</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (NN 106/18) članak/članci Članak 6.

<p>bankarstva, element financijske pristojbe plaćanja financijskog leasinga, kapitaliziranu kamatu koja je uključena u bilančnu vrijednost dotične imovine, ili amortizaciju kapitalizirane kamate, iznose koji se mjere upućivanjem na povrat financiranja u skladu s pravilima o transfernim cijenama, ako je primjenjivo, iznose nominalnih kamata u okviru izvedenih instrumenata ili aranžmane za zaštitu od rizika u odnosu na zaduživanje subjekta, određene pozitivne ili negativne tečajne razlike pri pozajmljivanju i instrumente povezane s prikupljanjem sredstava, naknade za jamstva za financijske aranžmane, mehanizme naknade i slične troškove koji se odnose na zaduživanje;</p> <p>2., „prekoračeni troškovi zaduživanja” znači iznos za koji troškovi zaduživanja poreznog obveznika koji se mogu odbiti prekoračuju oporezivi prihod od kamata ili drugi ekonomski istovjetni oporezivi prihod koji porezni obveznik prima u skladu s nacionalnim pravom;</p> <p>3., „porezno razdoblje” znači porezna godina, kalendarska godina ili bilo koje drugo odgovarajuće razdoblje za potrebe oporezivanja;</p> <p>4., „povezano društvo” znači:</p> <p>(a) subjekt u kojemu porezni obveznik izravno ili neizravno posjeduje udio u smislu prava glasa ili vlasništva kapitala</p>	<p>(1) Porezni obveznik dužan je u poreznu osnovicu uključiti razliku između tržišne vrijednosti imovine i njezine vrijednosti utvrđene za potrebe oporezivanja kada prenosi:</p> <p>1. imovinu u svoju stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, ako zbog prijenosa prestaje pravo oporezivanja prenesene imovine iako imovina ostaje u pravnom i gospodarskom vlasništvu poreznog obveznika</p> <p>2. imovinu iz stalne poslovne jedinice u svoje sjedište ili drugu stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, ako zbog prijenosa prestaje pravo oporezivanja prenesene imovine ili</p> <p>3. poslovanje koje provodi stalna poslovna jedinica u drugu državu članicu ili treću zemlju, tako da pravo oporezivanja poslovanja stalne poslovne jedinice stječe druga država članica ili treća zemlja, a da pri tome</p>		
--	--	--	--

<p>od 25 posto ili više ili ostvaruje pravo na primitak od 25 posto ili više dobiti tog subjekta;</p> <p>(b) pojedinac ili subjekt koji izravno ili neizravno posjeduje udio u smislu prava glasa ili vlasništva kapitala poreznog obveznika od 25 posto ili više ili ostvaruje pravo na primitak od 25 posto ili više dobiti tog poreznog obveznika;</p> <p>Ako pojedinac ili subjekt izravno ili neizravno posjeduje udio od 25 posto ili više u poreznom obvezniku i jednom ili više subjekata, svi dotični subjekti, uključujući poreznog obveznika, smatraju se povezanim društvima.</p>	<p>ne postaje rezident te države članice ili treće zemlje.</p> <p>(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuje i porezni obveznik kada prenosi svoju poreznu rezidentnost u drugu državu članicu ili treću zemlju odnosno postaje rezident te države ili treće zemlje, osim u slučaju one imovine koja ostaje povezana sa stalnom poslovnom jedinicom.</p>		
<p>Za potrebe članka 9. i kada neusklađenost uključuje hibridni subjekt, ova se definicija mijenja tako da se zahtjev za udjelom od 25 posto zamjenjuje zahtjevom za udjelom od 50 posto.</p> <p>5., „financijsko društvo” znači bilo koji od sljedećih subjekata:</p> <p>(a) kreditna institucija ili investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 1. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (5) ili upravitelj alternativnog investicijskog fonda (UAIF) kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki (b) Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća (6) ili društvo za upravljanje subjektom za zajednička ulaganja u</p>	<p>Pojam: Hibridne neusklađenosti</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 2. točka 9. predmetne Direktive izmijenjena je Direktivom (EU) 2017/952 od 29. svibnja 2017. koja je u postupku preuzimanja u Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit.</p>

<p>prenosive vrijednosne papire (UCITS-om) kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (b) Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (7);</p> <p>(b) društvo za osiguranje kako je definirano u članku 13. točki 1. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (8);</p> <p>(c) društvo za reosiguranje kako je definirano u članku 13. točki 4. Direktive 2009/138/EZ;</p> <p>(d) institucija za strukovno mirovinsko osiguranje unutar područja primjene Direktive 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (9), osim ako je država članica odabrala da neće primjenjivati u cijelosti ili djelomično tu direktivu na tu instituciju u skladu s člankom 5. te direktive ili izaslanik institucije za strukovno mirovinsko osiguranje iz članka 19. stavka 1. te direktive;</p> <p>(e) mirovinske institucije koje upravljaju mirovinskim sustavima koji se smatraju sustavima socijalne sigurnosti obuhvaćenima Uredbom (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (10) i Uredbom (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća (11) kao i svaki pravni subjekt osnovan u svrhe ulaganja u takve sustave;</p> <p>(f) alternativni investicijski fond (AIF)</p>			
---	--	--	--

<p>kojim upravlja UAIF kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki (b) Direktive 2011/61/EZ ili AIF koji se nadzire na temelju primjenjivog nacionalnog prava;</p> <p>(g) subjekt za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 2009/65/EZ;</p> <p>(h) središnja druga ugovorna strana kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (12);</p> <p>i. središnji depozitorij vrijednosnih papira kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (13).</p> <p>6. „prijenos imovine” znači postupak kojim država članica gubi pravo na oporezivanje prenesene imovine, a imovina ostaje u pravnom ili gospodarskom vlasništvu istog poreznog obveznika;</p> <p>7. „prijenos porezne rezidentnosti” znači postupak kojim porezni obveznik prestaje u svrhu oporezivanja biti rezident određene države članice i stječe poreznu rezidentnost u drugoj državi članici ili trećoj zemlji;</p> <p>8. „prijenos djelatnosti koja se obavlja putem stalne poslovne jedinice” znači postupak kojim porezni obveznik prestaje imati nastan u državi članici u svrhu oporezivanja i stječe ga u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, a da pritom u svrhu oporezivanja ne postaje rezident te države</p>			
--	--	--	--

<p>članice ili treće zemlje;</p> <p>9. „hibridna neusklađenost” znači situacija između poreznog obveznika u jednoj državi članici i povezanog društva u drugoj državi članici ili strukturirani instrumenti između stranaka u državi članici ako se sljedeći ishod može pripisati razlikama u pravnoj definiciji financijskog instrumenta ili subjekta:</p> <p>(a) primjena odbitka na isto plaćanje, troškove ili gubitke u državi članici iz koje potječe plaćanje, u kojoj su nastali troškovi ili u kojoj je pretrpljen gubitak i u drugoj državi članici („dvostruki odbitak”); ili</p> <p>(b) primjena odbitka u državi članici iz koje potječe plaćanje, ali isto plaćanje nije uzeto u obzir u svrhu oporezivanja u drugoj državi članici („odbitak bez uključivanja”).</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Minimalna razina zaštite</p> <p>Ovom se Direktivom ne isključuje primjena domaćih odredbi ili odredbi utemeljenih na sporazumu usmjerenih na očuvanje višeg stupnja zaštite domaće osnovice poreza na dobit.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba kojom se propisuje minimalna razina zaštite i mogućnost primjene tuzemnog zakonodavstva.</p>

<p>POGLAVLJE II.</p> <p>MJERE PROTIV IZBJEGAVANJA POREZA</p> <p>Članak 4.</p> <p>Pravilo o ograničavanju kamata</p> <p>1. Prekoračeni troškovi zaduživanja odbijaju se u poreznom razdoblju u kojem su nastali samo do 30 posto zarade poreznog obveznika prije kamata, poreza i amortizacije (EBITDA).</p> <p>Za potrebe ovog članka, države članice mogu tretirati kao poreznog obveznika:</p> <p>(a) subjekt kojemu je dopušteno ili koji mora primjenjivati pravila u ime grupe, kako je definiran nacionalnim poreznim pravom;</p> <p>(b) subjekt unutar grupe, kako je definiran nacionalnim poreznim pravom koji ne konsolidira rezultate svojih članova u svrhe oporezivanja.</p> <p>U takvim okolnostima prekoračeni troškovi zaduživanja i EBITDA mogu se izračunavati na razini grupe te obuhvaćaju rezultate za sve njezine članove.</p> <p>2. EBITDA se izračunava tako da se prihodu koji podliježe porezu na dobit u državi članici poreznog obveznika dodaju iznosi prekoračenih troškova zaduživanja</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (NN 106/18) članak/članci Članak 6.</p>
---	--	----------------------	--

<p>prilagođeni za iznos poreza, kao i iznosi amortizacije prilagođeni za iznos poreza. Prihod oslobođen od poreza isključuje se iz EBITDA-e poreznog obveznika.</p> <p>3. Odstupajući od stavka 1. poreznom obvezniku može se odobriti da:</p> <p>(a) odbije prekoračene troškove zaduživanja u iznosu do 3 000 000 EUR;</p> <p>(b) u potpunosti odbije prekoračene troškove zaduživanja, ako je porezni obveznik samostalan subjekt.</p> <p>Za potrebe drugog podstavka stavka 1. iznos od 3 000 000 EUR razmatra se za cijelu grupu.</p> <p>Za potrebe prvog podstavka točke (b) samostalan subjekt znači porezni obveznik koji nije dio konsolidirane grupe za potrebe financijskog računovodstva te nema nijedno povezano društvo ili stalnu poslovnu jedinicu.</p> <p>4. Države članice mogu isključiti iz područja primjene stavka 1. prekoračene troškove zaduživanja nastale zbog:</p> <p>(a) zajmova koji su sklopljeni prije 17. lipnja 2016., ali se isključenjem ne obuhvaća bilo kakva naknadna izmjena takvih zajmova;</p> <p>(b) zajmova upotrijebljenih za financiranje dugoročnih javnih infrastrukturnih</p>			
--	--	--	--

projekata ako su nositelj projekta, troškovi zaduživanja, imovina i prihod unutar Unije.

Za potrebe prvog podstavka točke (b) dugoročni javni infrastrukturni projekt znači projekt kojim se osigurava, nadograđuje, upravlja i/ili održava imovina velikih razmjera za koju država članica smatra da je u općem javnom interesu.

Ako se primjenjuje prvi podstavak točka (b), sav prihod od dugoročnog javnog infrastrukturnog projekta isključuje se iz EBITDA-e poreznog obveznika, a svaki isključeni prekoračeni trošak zaduživanja ne uključuje se u prekoračene troškove zaduživanja grupe u odnosu na treće strane iz podstavka 5 točke (b).

5. Ako je porezni obveznik član konsolidirane grupe za potrebe financijskog računovodstva, poreznom obvezniku može se odobriti jedno od sljedećeg:

(a) da u potpunosti odbije prekoračene troškove zaduživanja, ako može dokazati da je omjer njegova kapitala u odnosu na njegovu ukupnu imovinu jednak istovjetnom omjeru grupe ili viši od njega te da zadovoljava sljedeće uvjete:

i. omjer kapitala poreznog obveznika u odnosu na njegovu ukupnu imovinu smatra se jednakim istovjetnom omjeru

<p>grupe ako je omjer kapitala poreznog obveznika u odnosu na njegovu ukupnu imovinu niži za do dva postotna boda; i</p> <p>ii.sva imovina i obveze vrednuju se uporabom iste metode kao u konsolidiranim financijskim izvještajima iz stavka 8.;</p> <p>ili</p> <p>(b)da odbije prekoračene troškove zaduživanja u iznosu većem od onoga koji bi imao pravo odbiti u skladu sa stavkom 1. To veće ograničenje prava na odbitak prekoračenih troškova zaduživanja odnosi se na konsolidiranu grupu za potrebe financijskog računovodstva čiji je porezni obveznik član i računa se u dva koraka:</p> <p>i.kao prvo, omjer grupe određuje se dijeljenjem prekoračenih troškova zaduživanja grupe u odnosu na treće strane s EBITDA-om grupe; i</p> <p>ii.kao drugo, omjer grupe množi se s EBITDA-om poreznog obveznika izračunanom u skladu sa stavkom 2.</p> <p>6. Država članica poreznog obveznika može odrediti pravila po kojima se ili:</p> <p>(a)prenose prekoračeni troškovi zaduživanja, bez vremenskog ograničenja, koji se ne mogu odbiti u trenutnom poreznom razdoblju u skladu sa stavicima od 1. do 5.;</p>			
--	--	--	--

(b) prenose prekoračeni troškovi zaduživanja, bez vremenskog ograničenja, koji se ne mogu odbiti u trenutnom poreznom razdoblju u skladu sa stavcima od 1. do 5., odnosno odbijaju na razdoblje od najviše tri godine; ili

(c) prenose prekoračeni troškovi zaduživanja, bez vremenskog ograničenja, te neiskorištene kamate u roku od najviše pet godina, koji se ne mogu odbiti u trenutnom poreznom razdoblju u skladu sa stavcima od 1. do 5.

7. Države članice mogu isključiti financijska društva iz područja primjene stavaka od 1. do 6., među ostalim kada su takva financijska društva dio konsolidirane grupe za potrebe financijskog računovodstva.

8. Za potrebe ovog članka konsolidirana grupa za potrebe financijskog računovodstva sastoji se od subjekata koji su u potpunosti uključeni u konsolidirane financijske izvještaje sastavljene u skladu s Međunarodnim standardima računovodstvenog izvještavanja ili nacionalnim sustavom financijskog izvještavanja države članice. Poreznom obvezniku može se odobriti upotreba konsolidiranih financijskih izvještaja sastavljenih u skladu s drugim računovodstvenim standardima.

<p>Članak 5.</p> <p>Izlazno oporezivanje</p> <p>1. Porezni obveznik podliježe plaćanju poreza čiji je iznos jednak tržišnoj vrijednosti prenesene imovine, u trenutku izlaska imovine, umanjen za njezinu vrijednost za potrebe oporezivanja u bilo kojoj od sljedećih okolnosti:</p> <p>(a) porezni obveznik prenosi imovinu iz svojeg sjedišta u svoju stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, ako država članica u kojoj se nalazi sjedište više nema pravo oporezivati prenesenu imovinu zbog prijenosa;</p> <p>(b) porezni obveznik prenosi imovinu iz svoje stalne poslovne jedinice u državi članici u svoje sjedište ili drugu stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, ako država članica u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica više nema pravo oporezivati prenesenu imovinu zbog prijenosa;</p> <p>(c) porezni obveznik prenosi svoju poreznu rezidentnost u drugu državu članicu ili treću zemlju, osim u slučaju one imovine koja ostaje povezana sa stalnom poslovnom jedinicom u prvoj državi članici;</p> <p>(d) porezni obveznik prenosi poslovanje koje provodi njegova stalna poslovna jedinica iz države članice u drugu državu članicu</p>	<p>Članak 13.</p> <p>Iza članka 30.c dodaju se članci 30.d do 30.i i naslovi iznad njih koji glase:</p> <p>„Izlazno oporezivanje</p> <p>Članak 30.d</p> <p>(1) Porezni obveznik dužan je u poreznu osnovicu uključiti razliku između tržišne vrijednosti imovine i njezine vrijednosti utvrđene za potrebe oporezivanja kada prenosi:</p> <p>1. imovinu u svoju stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, ako zbog prijenosa prestaje pravo oporezivanja prenesene imovine iako imovina ostaje u pravnom i gospodarskom vlasništvu poreznog obveznika</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>ili treću zemlju, ako država članica u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica više nema pravo oporezivati prenesenu imovinu zbog prijenosa.</p> <p>2. Poreznom obvezniku odobrava se odgoda plaćanja izlaznog poreza iz stavka 1. plaćanjem u obrocima tijekom pet godina u sljedećim okolnostima:</p> <p>(a) porezni obveznik prenosi imovinu iz svojeg sjedišta u svoju stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili u trećoj zemlji koja je stranka Sporazuma o europskom gospodarskom prostoru (Sporazum o EGP-u);</p> <p>(b) porezni obveznik prenosi imovinu iz stalne poslovne jedinice u državi članici u svoje sjedište ili drugu stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji koja je stranka Sporazuma o EGP-u;</p> <p>(c) porezni obveznik prenosi svoju poreznu rezidentnost u drugu državu članicu ili u treću zemlju koja je stranka Sporazuma o EGP-u;</p> <p>(d) porezni obveznik prenosi poslovanje koje je obavljala njegova stalna poslovna jedinica u drugu državu članicu ili u treću zemlju koja je stranka Sporazuma o EGP-u.</p> <p>Ovaj stavak primjenjuje se na treće zemlje koje su stranke Sporazuma o EGP-u, ako su sklopile sporazum s državom članicom</p>	<p>2. imovinu iz stalne poslovne jedinice u svoje sjedište ili drugu stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, ako zbog prijenosa prestaje pravo oporezivanja prenesene imovine ili</p> <p>3. poslovanje koje provodi stalna poslovna jedinica u drugu državu članicu ili treću zemlju, tako da pravo oporezivanja poslovanja stalne poslovne jedinice stječe druga država članica ili treća zemlja, a da pri tome ne postaje rezident te države članice ili treće zemlje.</p> <p>(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuje i porezni obveznik kada prenosi svoju poreznu rezidentnost u drugu državu članicu ili treću zemlju odnosno postaje rezident te države ili treće zemlje, osim u slučaju one imovine koja ostaje povezana sa stalnom poslovnom jedinicom.</p> <p>(3) Porezni obveznik koji prema stavku 1. i stavku 2. ovoga članka preuzima imovinu iz druge države, za porezne potrebe prihvaća utvrđene</p>		
---	---	--	--

<p>poreznog obveznika ili s Unijom o uzajamnoj pomoći u pogledu namire poreznih potraživanja, koja je istovjetna uzajamnoj pomoći predviđenoj Direktivom Vijeća 2010/24/EU (14).</p> <p>3. Ako porezni obveznik odgodi plaćanje u skladu sa stavkom 2., mogu se naplatiti kamate u skladu sa zakonodavstvom države članice poreznog obveznika ili stalne poslovne jedinice, ovisno o slučaju.</p> <p>Ako postoji očit i stvaran rizik od neplaćanja, može se tražiti od poreznih obveznika da kao uvjet za odgodu plaćanja dostave jamstvo u skladu sa stavkom 2.</p> <p>Drugi podstavak ne primjenjuje se ako je u zakonodavstvu države članice poreznog obveznika ili stalne poslovne jedinice predviđena mogućnost naplate poreznog duga od drugog poreznog obveznika koji je član iste grupe i rezident te države članice za potrebe oporezivanja.</p> <p>4. Ako se primjenjuje stavak 2., odgoda plaćanja odmah se ukida i porezni dug postaje naplativ u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) prenesena imovina ili poslovanje koje je obavljala stalna poslovna jedinica poreznog obveznika prodani su ili se njima na neki drugi način raspolagalo;</p> <p>(b) prenesena imovina naknadno je prenesena u treću zemlju,</p>	<p>vrijednost imovine samo ako u trenutku prijenosa odražavaju tržišnu vrijednost.</p> <p>(4) Odredbe stavka 1. i stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se ako je imovina određena za vraćanje u roku od 12 mjeseci, ili ako se prenosi imovina koja se odnosi na financiranje vrijednosnih papira, imovina koja se daje kao jamstvo ili kada se prijenos imovine obavlja kako bi se ispunili bonitetni kapitalni zahtjevi ili u svrhu upravljanja likvidnošću.</p> <p>(5) Porezni obveznik je dužan promjene iz stavka 1. točke 3. i stavka 2. ovoga članka u roku od osam dana prijaviti Poreznoj upravi.</p> <p>(6) Iznos iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik može, uz odgovarajuće jamstvo, uključiti u poreznu osnovicu tijekom pet poreznih razdoblja, u slučaju prijenosa imovine u drugu državu članicu ili treću zemlju koja je stranka Sporazuma o europskom</p>		
---	---	--	--

<p>(c) porezna rezidentnost poreznog obveznika ili poslovanje koje je obavljala njegova stalna poslovna jedinica naknadno se prenose u treću zemlju;</p> <p>(d) porezni je obveznik u stečaju ili postupku likvidacije;</p> <p>(e) porezni obveznik ne ispuni svoje obveze u pogledu obroka i ne ispravi situaciju u razumnom vremenskom roku koji nije dulji od 12 mjeseci.</p> <p>Točke (b) i (c) ne primjenjuju se na treće zemlje koje su stranke Sporazuma o EGP-u, ako su sklopile sporazum s državom članicom poreznog obveznika ili s Unijom o uzajamnoj pomoći u pogledu namire poreznih potraživanja, koja je istovjetna uzajamnoj pomoći predviđenom Direktivom 2010/24/EU.</p> <p>5. Ako je izvršen prijenos imovine, porezne rezidentnosti ili poslovanja koje obavlja stalna poslovna jedinica u drugu državu članicu, ta država članica prihvaća vrijednost koju je utvrdila država članica poreznog obveznika ili stalne poslovne jedinice kao početnu vrijednost imovine za potrebe oporezivanja, osim ako ne odražava tržišnu vrijednost.</p> <p>6. Za potrebe stavaka od 1. do 5. „tržišna vrijednost” iznos je za koji se imovina može razmijeniti ili se uzajamne obveze mogu poravnati između voljnih nepovezanih kupaca i prodavača u izravnoj transakciji.</p>	<p>gospodarskom prostoru s kojom je sklopljen sporazum o uzajamnoj pomoći u pogledu namire poreznih potraživanja koji je istovjetan uzajamnoj pomoći predviđenoj Direktivom Vijeća 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere ili je takav sporazum sklopljen s Europskom unijom. Tijekom razdoblja odgode poreznom obvezniku će se obračunati kamate.</p> <p>(7) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s utvrđivanjem porezne osnovice te odgodi oporezivanja pri izlaznom oporezivanju imovine.</p>		
--	---	--	--

<p>7. Ako je imovina određena za vraćanje u državu članicu prenositelja u roku od 12 mjeseci, ovaj se članak ne primjenjuje na prijenose imovine koji se odnose na financiranje vrijednosnih papira, imovinu koja se daje kao jamstvo ili kada se prijenos imovine obavlja kako bi se ispunili bonitetni kapitalni zahtjevi ili u svrhu upravljanja likvidnošću.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Opće pravilo o suzbijanju zlouporabe</p> <p>1. Za potrebe izračunavanja obveze poreza na dobit država članica ne uzima u obzir aranžman ili niz aranžmana koji nisu autentični s obzirom na sve relevantne činjenice i okolnosti, budući da im je glavna svrha ili jedna od glavnih svrha stjecanje porezne prednosti kojom se poništavaju cilj ili svrha primjenjivog poreznog prava. Aranžman se može sastojati od više koraka ili dijelova.</p> <p>2. Za potrebe stavka 1. aranžman ili niz aranžmana smatraju se neautentičnima u mjeri u kojoj nisu uspostavljeni iz valjanih komercijalnih razloga koji odražavaju gospodarsku stvarnost.</p> <p>3. Ako se aranžman ili niz aranžmana ne uzima u obzir u skladu sa stavkom 1., porezna obveza izračunava se u skladu s</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o porezu na dobit (NN 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14, 50/16, 115/16) članak/članci 5.a</p>

<p>nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Pravilo o kontroliranim inozemnim društvima</p> <p>1. Država članica poreznog obveznika određeni subjekt ili stalnu poslovnu jedinicu čija dobit ne podliježe porezu ili je neoporeziva u toj državi članici, smatra kontroliranim inozemnim društvom ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) u slučaju subjekta, sâm porezni obveznik ili zajedno s povezanim društvima sudjeluje izravno ili neizravno s više od 50 posto glasačkih prava ili je izravni ili neizravni vlasnik više od 50 posto kapitala ili ostvaruje pravo na primitak više od 50 posto dobiti tog subjekta; i</p> <p>(b) stvarni porez na dobit koji su subjekt ili stalna poslovna jedinica platili manji je od razlike između poreza na dobit koji bi se naplatio subjektu ili stalnoj poslovnoj jedinici u skladu s primjenjivim sustavom poreza na dobit u državi članici poreznog obveznika i stvarnog poreza na dobit koji</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (NN 106/18) članak/članci 6.</p>

su subjekt ili stalna poslovna jedinica platili.

Za potrebe prvog podstavka točke (b) u obzir se ne uzima stalna poslovna jedinica kontroliranog inozemnog društva koje ne podliježe porezu ili je oslobođeno od poreza u jurisdikciji kontroliranog inozemnog društva. Nadalje, porez na dobit koji bi se naplatio u državi članici poreznog obveznika znači porez na dobit izračunan u skladu s pravilima države članice poreznog obveznika.

2. Ako se subjekt ili stalna poslovna jedinica smatra kontroliranim inozemnim društvom u skladu sa stavkom 1., država članica poreznog obveznika poreznom osnovicom obuhvaća:

(a) neraspodijeljeni prihod subjekta ili prihod stane poslovne jedinice koji proizlazi iz sljedećih kategorija:

i. kamate ili svaki drugi dohodak od financijske imovine;

ii. naknade za licenciju ili bilo koji drugi dohodak od intelektualnog vlasništva;

iii. dividende i prihod od raspolaganja dionicama;

iv. prihod od financijskog leasinga;

v. prihod od osiguranja, bankarstva i ostalih financijskih djelatnosti;

vi. prihodi od društava koja posluju s povezanim društvima koja zarađuju

<p>prihod od prodaje i usluga od robe i usluga koje kupuju od povezanih društava i prodaju ih njima te dodaju malo ili nimalo gospodarske vrijednosti;</p> <p>Ova se točka ne primjenjuje ako kontrolirano inozemno društvo obavlja znatnu gospodarsku djelatnost s pomoću osoblja, opreme, imovine i zgrada, što se potvrđuje relevantnim činjenicama i okolnostima.</p> <p>Ako je kontrolirano inozemno društvo rezident ili se nalazi u trećoj zemlji koja nije stranka Sporazuma o EGP-u, države članice mogu odlučiti ne primijeniti prethodni podstavak.</p> <p>ili</p> <p>(b)neraspodijeljeni prihod subjekta ili stalne poslovne jedinice koji proizlazi iz neautentičnih aranžmana čija je glavna svrha stjecanje porezne prednosti.</p> <p>Za potrebe ove točke, aranžman ili serija aranžmana smatraju se neautentičnima ako subjekt ili stalna poslovna jedinica nije vlasnik imovine ili nije preuzeo rizike iz kojih proizlazi sav njegov prihod ili dio tog prihoda, da taj prihod ili dio tog prihoda nije pod kontrolom društva u kojem se obnašaju značajne dužnosti zaposlenika, koje su važne za tu imovinu i rizike te su od presudne važnosti za</p>			
--	--	--	--

<p>stvaranje prihoda kontroliranog društva.</p> <p>3. Ako se u skladu s pravilima države članice porezna osnovica poreznog obveznika izračunava u skladu sa stavkom 2. točkom (a), država članica može odlučiti da određeni subjekt ili stalnu poslovnu jedinicu ne smatra kontroliranim inozemnim društvom u skladu sa stavkom 1., ako jedna trećina ili manje od jedne trećine prihoda subjekta ili stalne poslovne jedinice potpada u bilo koju od kategorija iz stavka 2. točke (a).</p> <p>Ako se u skladu s pravilima države članice porezna osnovica poreznog obveznika izračunava u skladu sa stavkom 2. točkom (a), država članica može odlučiti da financijska društva ne smatra kontroliranim inozemnim društvima ako jedna trećina ili manje od jedne trećine prihoda subjekta iz kategorija u skladu sa stavkom 2. točkom (a) proizlazi iz transakcija s poreznim obveznikom ili njegovim povezanim društvima.</p> <p>4. Države članice iz područja primjene stavka 2. točke (b) mogu isključiti subjekt ili stalnu poslovnu jedinicu:</p> <p>(a) s računovodstvenom dobiti od najviše 750 000 EUR i neposlovnim prihodom od najviše 75 000 EUR; ili</p> <p>(b) čije računovodstvene dobiti ne iznose više od 10 posto troškova poslovanja za</p>			
--	--	--	--

<p>porezno razdoblje.</p> <p>Za potrebe prvog podstavka točke (b) troškovi poslovanja ne smiju uključivati troškove robe prodane izvan zemlje u kojoj je subjekt rezident, ili ima stalnu poslovnu jedinicu, za potrebe oporezivanja i plaćanja povezanim društvima.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Izračun prihoda kontroliranog inozemnog društva</p> <p>1. Ako se primjenjuje članak 7. stavak 2. točka (a), prihod koji će biti uključen u poreznu osnovicu poreznog obveznika izračunava se u skladu s pravilima o oporezivanju dobiti države članice u kojoj je porezni obveznik rezident za potrebe oporezivanja ili u kojoj se nalazi. Gubici subjekta ili stalne poslovne jedinice nisu uključeni u poreznu osnovicu, ali mogu se prenositi, u skladu s nacionalnim pravom, i uzimati u obzir u sljedećim poreznim razdobljima.</p> <p>2. Ako se primjenjuje članak 7. stavak 2. točka (b), prihod koji će biti uključen u poreznu osnovicu poreznog obveznika ograničen je na iznose zarađene imovinom i rizicima koji su povezani sa značajnim dužnostima zaposlenika društva koje vrši kontrolu. Pripisivanje prihoda kontroliranog</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (NN 106/18) članak/članci 6.</p>

<p>inozemnog društva izračunava se u skladu s načelom nepristrane transakcije.</p> <p>3. Prihod koji će biti uključen u poreznu osnovicu izračunava se u odnosu na udio poreznog obveznika u subjektu kako je definirano u članku 7. stavku 1. točki (a).</p> <p>4. Prihod se uključuje u porezno razdoblje poreznog obveznika u kojoj završava porezna godina subjekta.</p> <p>5. Ako subjekt raspodijeli dobit poreznom obvezniku i ako se ta raspodijeljena dobit uključi u oporezivi prihod poreznog obveznika, iznos prihoda prethodno uključen u poreznu osnovicu u skladu s člankom 7. oduzima se od porezne osnovice kod izračuna iznosa porezne obveze za raspodijeljenu dobit kako bi se osiguralo da nema dvostrukog oporezivanja.</p> <p>6. Ako porezni obveznik ustupi svoj udio u subjektu ili u poslovanju koje obavlja stalna poslovna jedinica, i ako je svaki dio nastalih prihoda prethodno uključen u poreznu osnovicu u skladu s člankom 7., taj iznos oduzima se od porezne osnovice kod izračuna iznosa porezne obveze za te prihode kako bi se osiguralo da nema dvostrukog oporezivanja.</p> <p>7. Država članica poreznog obveznika odobrava odbitak poreza koji je platio subjekt ili stalna poslovna jedinica od</p>			
--	--	--	--

<p>porezne obveze poreznog obveznika u njegovoj državi porezne rezidentnosti ili mjestu. Odbitak se izračunava u skladu s nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Hibridna neusklađenost</p> <p>1. Ako zbog hibridne neusklađenosti dođe do dvostrukog odbitka, odbitak se odobrava samo u državi članici iz koje potječe takvo plaćanje.</p> <p>2. Ako zbog hibridne neusklađenosti dođe do odbitka bez uključivanja, država članica platitelja uskraćuje odbitak takvog plaćanja.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 9. predmetne Direktive izmijenjen je Direktivom Vijeća EU 2017/952 od 29. svibnja 2017. koja je u postupku preuzimanja u Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit</p>
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 10.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>1. Komisija ocjenjuje provedbu ove Direktive, posebno učinak članka 4., do 9. kolovoza 2020. i o tome izvješćuje Vijeće. Izvješću Komisije prema potrebi se prilaže</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje obveza za institucije, tijela i agencije Europske unije.</p>

<p>zakonodavni prijedlog.</p> <p>2. Države članice priopćuju Komisiji sve informacije potrebne za ocjenjivanje provedbe ove Direktive.</p> <p>3. Države članice iz članka 11. stavka 6. Komisiji prije 1. srpnja 2017. dostavljaju sve potrebne informacije za ocjenjivanje učinkovitosti nacionalnih ciljanih pravila za sprečavanje rizika od smanjenja porezne osnovice i premještanja dobiti (BEPS).</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 31. prosinca 2018. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2019.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje očitito nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama i rokovi preuzimanja pojedinih odredbi.</p>

<p>donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p> <p>3. Ako ova Direktiva navodi novčani iznos u eurima (EUR), države članice čija valuta nije euro mogu se odlučiti izračunati protuvrijednost u nacionalnoj valuti na dan 12. srpnja 2016.</p> <p>4. Odstupajući od članka 5. stavka 2., Estonija, tako dugo dok ne oporezuje neraspodijeljenu dobit, može prijenos imovine u novčanom ili nenovčanom obliku, uključujući gotovinu, iz stalne poslovne jedinice u Estoniji u sjedište ili drugu stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili u trećoj zemlji koja je stranka Sporazuma o EGP-u smatrati raspodjelom dobiti i može naplaćivati porez na dohodak bez odobravanja poreznim obveznicima odgode plaćanja takvog poreza.</p> <p>5. Odstupajući od stavka 1., države članice do 31. prosinca 2019. donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 5. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2020.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog</p>				
--	--	--	--	--

<p>upućivanja.</p> <p>6. Odstupajući od članka 4., države članice koje na 8. kolovoza 2016. imaju nacionalna ciljana pravila za sprečavanje rizika od BEPS-a, koja su jednako učinkovita kao i pravilo o ograničavanju kamata utvrđeno u ovoj Direktivi mogu primjenjivati ta ciljana pravila do isteka prve pune fiskalne godine nakon datuma objave sporazuma među članovima OECD-a na službenoj internetskoj stranici o minimalnom standardu u pogledu mjere 4. akcijskog plana za BEPS, ali najkasnije do 1. siječnja 2024.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju Direktive na snagu.</p>
<p>Članak 13.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je Direktiva upućena državama članicama.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2017/952 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Direktive (EU) 2016/1164 u pogledu hibridnih neusklađenosti s trećim zemljama

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Direktiva (EU) 2016/1164 mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 1.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve porezne obveznike koji podliježu plaćanju poreza na dobit u jednoj ili više država članica, uključujući stalne poslovne jedinice u jednoj ili više država članica subjekata koji su u svrhu oporezivanja rezidenti treće zemlje.</p> <p>2. Članak 9.a primjenjuje se i na sve subjekte koje država članica smatra transparentnima u porezne svrhe.”.</p> <p>2.Članak 2. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u točki 4. zadnji podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Za potrebe članka 9. i 9.a:</p> <p>(a)ako do neusklađenosti dolazi na temelju točke 9. prvog podstavka podtočke (b), (c), (d), (e) ili (g) ovog članka, ili ako se zahtijeva prilagodba u skladu s člankom 9. stavkom 3. ili člankom 9.a, definicija povezanog društva mijenja se tako da</p>	<p>Članak 13.</p> <p>Iza članka 30.c dodaju se članci 30.d do 30.i i naslovi iznad njih koji glase:</p> <p>Hibridne neusklađenosti</p> <p>Članak 30.e</p> <p>(1) U smislu članka 30.f do 30.i ovoga Zakona navedeni pojmovi imaju sljedeće značenje:</p> <p>1. neusklađenost znači dvostruki odbitak ili odbitak bez uključivanja</p> <p>2. dvostruki odbitak znači odbitak istog plaćanja, troškova ili gubitaka u jurisdikciji iz koje potječe plaćanje, u kojoj su nastali troškovi ili u kojoj su pretrpljeni gubitci (jurisdikcija platitelja) i u drugoj jurisdikciji (jurisdikcija ulagatelja). U slučaju plaćanja hibridnog subjekta ili stalne poslovne jedinice jurisdikcija platitelja jest jurisdikcija u kojoj hibridni subjekt ili stalna poslovna</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

<p>se zahtjev za udjelom od 25 posto zamjenjuje zahtjevom za udjelom od 50 posto;</p> <p>(b) smatra se da osoba koja djeluje zajedno s drugom osobom u pogledu glasačkih prava u subjektu ili u pogledu vlasništva kapitala subjekta ima udio u svim glasačkim pravima tog subjekta koje ima druga osoba odnosno da ima udio u cjelokupnom vlasništvu kapitala tog subjekta koji drži druga osoba;</p> <p>(c) povezano društvo znači i subjekt koji je dio iste konsolidirane grupe za potrebe financijskog računovodstva kao i porezni obveznik, društvo u kojemu porezni obveznik ima znatan utjecaj na upravljanje ili društvo koje ima znatan utjecaj na upravljanje poreznog obveznika.”;</p> <p>(b) točka 9. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„9. ‚hibridna neusklađenost‘ znači situacija koja uključuje poreznog obveznika ili, u odnosu na članak 9. stavak 3., subjekt ako:</p> <p>(a) plaćanje u okviru financijskog instrumenta dovodi do odbitka bez uključivanja te:</p> <p>i. takvo plaćanje nije uključeno u razumnom roku; i</p> <p>ii. neusklađenost se može pripisati razlikama u definicijama</p>	<p>jedinica imaju poslovni nastan ili jurisdikcija u kojoj su smješteni</p> <p>3. odbitak bez uključivanja pretpostavlja odbitak plaćanja ili pretpostavljenog plaćanja između sjedišta i stalne poslovne jedinice ili između dviju ili više stalnih poslovnih jedinica u svakoj jurisdikciji za koju se smatra da je u njoj izvršeno to plaćanje ili pretpostavljeno plaćanje (jurisdikcija platitelja) bez pripadajućeg uključivanja tog plaćanja ili pretpostavljenog plaćanja u porezne svrhe u jurisdikciji primatelja plaćanja. Jurisdikcija primatelja plaćanja jest svaka jurisdikcija u kojoj je to plaćanje ili pretpostavljeno plaćanje zaprimljeno ili se smatra zaprimljenim u skladu sa zakonima bilo koje druge jurisdikcije</p> <p>4. odbitak je iznos za koji se smatra da se može odbiti od oporezivog prihoda u skladu sa zakonima jurisdikcije platitelja ili jurisdikcije ulagatelja. Izraz „koji se može odbiti“ tumači se u skladu s tim</p> <p>5. uključivanje znači iznos koji se uzima u obzir u oporezivom prihodu u skladu sa zakonima jurisdikcije</p>		
--	---	--	--

<p>instrumenta ili plaćanja u okviru njega.</p> <p>Za potrebe prvog podstavka, smatra se da je plaćanje u okviru financijskog instrumenta uključeno u prihod u razumnom roku ako:</p> <p>i. jurisdikcija primatelja plaćanja uključuje plaćanje u poreznom razdoblju koje započinje u roku od 12 mjeseci od kraja poreznog razdoblja platitelja; ili</p> <p>ii. je razumno očekivati da će jurisdikcija primatelja plaćanja uključiti plaćanje u budućem poreznom razdoblju te uvjeti plaćanja odgovaraju onima za koje bi se očekivalo da bi se dogovorili među neovisnim društvima;</p> <p>(b) plaćanje hibridnom subjektu dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat razlika u raspodjeli plaćanja hibridnom subjektu u skladu sa zakonima jurisdikcije poslovnog nastana ili registracije hibridnog subjekta i jurisdikcije svake osobe s udjelom u tom hibridnom subjektu;</p> <p>(c) plaćanje subjektu s jednom stalnom poslovnom jedinicom ili više njih dovodi do odbitka bez</p>	<p>primatelja plaćanja. Plaćanje u okviru financijskog instrumenta ne smatra se uključenim u mjeri u kojoj plaćanje ispunjava uvjete za bilo koju poreznu olakšicu isključivo zbog načina na koji se to plaćanje definira u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja. Izraz „uključen“ tumači se u skladu s tim</p> <p>6. porezna olakšica znači oslobođenje od poreza, smanjenje porezne stope ili svaki porezni odbitak ili povrat poreza (koji ne uključuju odbitak za poreze po odbitku)</p> <p>7. prihod koji se dvostruko uključuje znači svaku stavku prihoda koja se uključuje u skladu sa zakonima obiju jurisdikcija u kojima je nastala neusklađenost</p> <p>8. osoba znači fizička osoba ili subjekt</p> <p>9. hibridni subjekt znači svaki subjekt ili aranžman koji se smatra oporezivim subjektom u skladu sa zakonima jedne jurisdikcije i čiji se prihod ili rashod smatra prihodom ili rashodom jedne osobe ili više njih u skladu sa zakonima druge jurisdikcije</p>		
---	--	--	--

<p>uključivanja te je ta neusklađenost rezultat razlika u raspodjeli plaćanja između sjedišta i stalne poslovne jedinice ili između dviju ili više stalnih poslovnih jedinica istog subjekta u skladu sa zakonima jurisdikcija u kojima subjekt posluje;</p> <p>(d) plaćanje dovodi do odbitka bez uključivanja kao rezultat plaćanja stalnoj poslovnoj jedinici koja nije uzeta u obzir;</p> <p>(e) plaćanje hibridnog subjekta dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat činjenice da, u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja, plaćanje nije uzeto u obzir;</p> <p>(f) pretpostavljeno plaćanje između sjedišta i stalne poslovne jedinice ili između dvije ili više stalnih poslovnih jedinica dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat činjenice da, u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja, plaćanje nije uzeto u obzir; ili</p> <p>(g) dolazi do dvostrukog odbitka.</p> <p>Za potrebe ove točke 9.:</p> <p>(a) plaćanje, koje odgovara odnosnom prinosu na preneseni financijski instrument, ne dovodi</p>	<p>10. financijski instrument znači svaki instrument u mjeri u kojoj dovodi do povrata na financijska sredstva ili vlastiti kapital, a koji se oporezuje u skladu s pravilima za oporezivanje dužničkog kapitala, vlasničkog kapitala ili izvedenica u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja ili jurisdikcije platitelja te obuhvaća hibridni prijenos</p> <p>11. financijski trgovac je osoba ili subjekt koji u okviru svojeg poslovanja redovito kupuje i prodaje financijske instrumente za vlastiti račun u svrhu ostvarivanja dobiti</p> <p>12. hibridni prijenos znači svaki aranžman za prijenos financijskog instrumenta ako se, u porezne svrhe, za odnosni prinos na preneseni financijski instrument smatra da ga je istodobno dobilo više strana koje sudjeluju u tom aranžmanu</p> <p>13. tržišni hibridni prijenos znači svaki hibridni prijenos koji financijski trgovac provodi u okviru svojeg redovnog poslovanja, a ne kao dio strukturiranog aranžmana</p>		
--	---	--	--

<p>do hibridne neusklađenosti u okviru prvog podstavka podtočke (a) ako financijski trgovac obavlja plaćanje u okviru tržišnog hibridnog prijenosa uz uvjet da je u jurisdikciji platitelja financijski trgovac obvezan u prihod uključiti sve iznose primljene u vezi s prenesenim financijskim instrumentom;</p> <p>(b) hibridna neusklađenost nastaje u skladu s prvim podstavkom podtočkom (e), (f) ili (g) samo u mjeri u kojoj se u jurisdikciji platitelja omogućuje prijeboj odbitka s iznosom koji nije prihod koji se dvostruko uključuje;</p> <p>(c) neusklađenost se ne smatra hibridnom neusklađenosti ako ne nastaje među povezanim društvima, između poreznog obveznika i povezanog društva, između sjedišta i stalne poslovne jedinice, između dviju ili više stalnih poslovnih jedinica istog subjekta ili u okviru strukturiranog aranžmana.</p> <p>Za potrebe ove točke 9. te članaka 9., 9.a i 9.b:</p> <p>(a), neusklađenost' znači dvostruki odbitak ili odbitak bez uključivanja;</p> <p>(b), dvostruki odbitak' znači odbitak</p>	<p>14. stalna poslovna jedinica koja nije uzeta u obzir znači svaki aranžman koji se u skladu sa zakonima jurisdikcije sjedišta smatra razlogom za dodjelu statusa stalne poslovne jedinice te koji se u skladu sa zakonima druge jurisdikcije ne smatra razlogom za dodjelu statusa stalne poslovne jedinice</p> <p>15. strukturirani aranžman znači aranžman koji uključuje hibridnu neusklađenost u kojem je cijena te neusklađenosti uvrštena u uvjete aranžmana ili aranžman koji je osmišljen kako bi njime nastala hibridna neusklađenost, osim ako se od poreznog obveznika ili povezanog društva nije moglo u razumnoj mjeri očekivati da su upoznati s postojanjem hibridne neusklađenosti i nisu imali udjela u vrijednosti porezne olakšice nastale iz hibridne neusklađenosti</p> <p>(2) Za potrebe primjene članka 30.g i članka 30.h ovoga Zakona, definicija povezanih osoba iz članka 30.b stavka 7. ovoga Zakona nadopunjuje se kako slijedi:</p> <p>1. ako do neusklađenosti dolazi</p>			
---	--	--	--	--

<p>istog plaćanja, troškova ili gubitaka u jurisdikciji iz koje potječe plaćanje, u kojoj su nastali troškovi ili u kojoj su pretrpljeni gubici (jurisdikcija platitelja) i u drugoj jurisdikciji (jurisdikcija ulagatelja). U slučaju plaćanja hibridnog subjekta ili stalne poslovne jedinice jurisdikcija platitelja jest jurisdikcija u kojoj hibridni subjekt ili stalna poslovna jedinica imaju poslovni nastan ili jurisdikcija u kojoj su smješteni;</p> <p>(c), odbitak bez uključivanja' znači odbitak plaćanja ili pretpostavljenog plaćanja između sjedišta i stalne poslovne jedinice ili između dviju ili više stalnih poslovnih jedinica u svakoj jurisdikciji za koju se smatra da je u njoj izvršeno to plaćanje ili pretpostavljeno plaćanje (jurisdikcija platitelja) bez pripadajućeg uključivanja tog plaćanja ili pretpostavljenog plaćanja u porezne svrhe u jurisdikciji primatelja plaćanja. Jurisdikcija primatelja plaćanja jest svaka jurisdikcija u kojoj je to plaćanje ili pretpostavljeno plaćanje zaprimljeno ili se smatra zaprimljenim u skladu sa zakonima bilo koje druge</p>	<p>prema stavku 1. točkama 2., 3., 4., 5. ili 7. ovoga članka ili ako je provedena prilagodba u skladu s člankom 30.g stavkom 4. ili člankom 30.h ovoga Zakona, definicija povezanog društva mijenja se tako da se zahtjev za udjelom od 25 posto zamjenjuje zahtjevom za udjelom od 50 posto</p> <p>2. smatra se da fizička osoba ili subjekt, koja djeluje zajedno s drugom osobom u smislu glasačkih prava u subjektu ili u smislu vlasništva kapitala subjekta, ima udio u svim glasačkim pravima tog subjekta koje ima druga osoba odnosno da ima udio u cjelokupnom vlasništvu kapitala tog subjekta koji drži druga osoba</p> <p>3. povezano društvo znači i subjekt koji je dio iste konsolidirane grupe za potrebe računovodstva kao i porezni obveznik, ili društvo u kojemu porezni obveznik ima znatan utjecaj na upravljanje ili društvo koje ima znatan utjecaj na upravljanje poreznog obveznika.</p> <p>(3) Definicije iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način i na druge</p>		
--	--	--	--

<p>jurisdikcije;</p> <p>(d),odbitak' znači iznos za koji se smatra da se može odbiti od oporezivog prihoda u skladu sa zakonima jurisdikcije platitelja ili jurisdikcije ulagatelja. Izraz ,koji se može odbiti' tumači se u skladu s tim;</p> <p>(e),uključivanje' znači iznos koji se uzima u obzir u oporezivom prihodu u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja. Plaćanje u okviru financijskog instrumenta ne smatra se uključenim u mjeri u kojoj plaćanje ispunjava uvjete za bilo koju poreznu olakšicu isključivo zbog načina na koji se to plaćanje definira u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja. Izraz ,uključen' tumači se u skladu s tim;</p> <p>(f),porezna olakšica' znači oslobođenje od poreza, smanjenje porezne stope ili svaki porezni odbitak ili povrat poreza (koji ne uključuju odbitak za poreze po odbitku);</p> <p>(g),prihod koji se dvostruko uključuje' znači svaka stavka prihoda koja se uključuje u skladu sa zakonima obiju jurisdikcija u kojima je nastala neusklađenost;</p> <p>(h),osoba' znači fizička osoba ili</p>	<p>odredbe ovoga Zakona, ako nisu posebno definirane drugim člancima Zakona.</p> <p style="text-align: center;">Članak 30.f</p> <p>(1) Smatra se da dolazi do hibridne neusklađenost u situacijama kada:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. plaćanje u okviru financijskog instrumenta dovodi do odbitka bez uključivanja te takvo plaćanje nije uključeno u razumnom roku, a neusklađenost se može pripisati razlikama u definicijama instrumenta ili plaćanja u okviru njega 2. plaćanje hibridnom subjektu, dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat razlika u raspodjeli plaćanja hibridnom subjektu u skladu sa zakonima jurisdikcije poslovnog nastana (osnivanja) ili registracije hibridnog subjekta i jurisdikcije svake osobe s udjelom u tom hibridnom subjektu 3. plaćanje subjektu s jednom stalnom poslovnom jedinicom ili više njih dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost 		
--	--	--	--

<p>subjekt;</p> <p>(i),hibridni subjekt' znači svaki subjekt ili aranžman koji se smatra oporezivim subjektom u skladu sa zakonima jedne jurisdikcije i čiji se prihod ili rashod smatra prihodom ili rashodom jedne osobe ili više njih u skladu sa zakonima druge jurisdikcije;</p> <p>(j),financijski instrument' znači svaki instrument u mjeri u kojoj dovodi do povrata na finansijska sredstva ili vlastiti kapital, a koji se oporezuje u skladu s pravilima za oporezivanje dužničkog kapitala, vlasničkog kapitala ili izvedenica u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja ili jurisdikcije platitelja te obuhvaća hibridni prijenos;</p> <p>(k),financijski trgovac' je osoba ili subjekt koji u okviru svojeg poslovanja redovito kupuje i prodaje finansijske instrumente za vlastiti račun u svrhu ostvarivanja dobiti;</p> <p>(l),hibridni prijenos' znači svaki aranžman za prijenos finansijskog instrumenta ako se, u porezne svrhe, za odnosni prinos na preneseni finansijski instrument smatra da ga je istodobno dobilo više strana koje sudjeluju u tom aranžmanu;</p>	<p>rezultat razlika u raspodjeli plaćanja između sjedišta i stalne poslovne jedinice ili između dviju ili više stalnih poslovnih jedinica istog subjekta u skladu sa zakonima jurisdikcija u kojima subjekt posluje</p> <p>4. plaćanje dovodi do odbitka bez uključivanja kao rezultat plaćanja stalnoj poslovnoj jedinici koja nije uzeta u obzir</p> <p>5. plaćanje hibridnog subjekta dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat činjenice da, u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja, plaćanje nije uzeto u obzir</p> <p>6. pretpostavljeno plaćanje između sjedišta i stalne poslovne jedinice ili između dvije ili više stalnih poslovnih jedinica dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat činjenice da, u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja, plaćanje nije uzeto u obzir</p> <p>7. dolazi do dvostrukog odbitka ili</p> <p>8. dolazi do stvaranja strukturiranog aranžmana.</p>		
--	--	--	--

<p>(m), tržišni hibridni prijenos' znači svaki hibridni prijenos koji financijski trgovac provodi u okviru svojeg redovnog poslovanja, a ne kao dio strukturiranog aranžmana;</p> <p>(n), stalna poslovna jedinica koja nije uzeta u obzir' znači svaki aranžman koji se u skladu sa zakonima jurisdikcije sjedišta smatra razlogom za dodjelu statusa stalne poslovne jedinice te koji se u skladu sa zakonima druge jurisdikcije ne smatra razlogom za dodjelu statusa stalne poslovne jedinice;"</p> <p>(c) dodaju se sljedeće točke:</p> <p>„10., konsolidirana grupa za potrebe financijskog računovodstva' znači grupa koja se sastoji od svih subjekata koji su u potpunosti uključeni u konsolidirane financijske izvještaje sastavljene u skladu s Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja ili nacionalnim sustavom financijskog izvještavanja države članice;</p> <p>11., strukturirani aranžman' znači aranžman koji uključuje hibridnu neusklađenost u kojem je cijena te neusklađenosti uvrštena u uvjete aranžmana ili aranžman koji je</p>	<p>(2) Za potrebe stavka 1. točke 1. ovoga članka smatra se da je plaćanje u okviru financijskog instrumenta uključeno u oporezive prihode u razumnom roku ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. jurisdikcija primatelja plaćanja uključuje plaćanje u poreznom razdoblju koje započinje u roku od 12 mjeseci od kraja poreznog razdoblja platitelja ili 2. je razumno očekivati da će jurisdikcija primatelja plaćanja uključiti plaćanje u budućem poreznom razdoblju te uvjeti plaćanja odgovaraju onima za koje bi se očekivalo da bi se dogovorili među nepovezanim osobama. <p>(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, smatra se da ne dolazi do hibridne neusklađenosti ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. financijski trgovac obavlja plaćanje koje odgovara odnosnom prinosu na preneseni financijski instrument u okviru stavka 1. točke 1. ovoga članka uz uvjet da je u jurisdikciji platitelja financijski trgovac obvezan u prihod uključiti sve iznose primljene u vezi s prenesenim financijskim 		
---	---	--	--

<p>osmišljen kako bi njime nastala hibridna neusklađenost, osim ako se od poreznog obveznika ili povezanog društva nije moglo u razumnoj mjeri očekivati da su upoznati s postojanjem hibridne neusklađenosti i nisu imali udjela u vrijednosti porezne olakšice nastale iz hibridne neusklađenosti.”.</p> <p>3. Članak 4. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a) u stavku 5. točki (a) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„ii. sva imovina i obveze vrednuju se uporabom iste metode kao u konsolidiranim financijskim izvještajima sastavljenima u skladu s Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja ili nacionalnim sustavom financijskog izvještavanja države članice;”;</p> <p>(b) stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„8. Za potrebe stavaka od 1. do 7., poreznom obvezniku može se odobriti upotreba konsolidiranih financijskih izvještaja sastavljenih u skladu s računovodstvenim standardima različitim od Međunarodnih standarda financijskog izvještavanja ili nacionalnog sustava financijskog izvještavanja države članice.”.</p> <p>4. Članak 9. zamjenjuje se sljedećim:</p>	<p>instrumentom</p> <p>2. se u slučajevima iz stavka 1. točke 5., 6. ili 7. ovoga članka u jurisdikciji platitelja omogućuje prijebom odbitka s iznosom prihoda koji se dvostruko uključuje ili</p> <p>3. ne nastaje među povezanim osobama utvrđenim prema članku 30.b stavku 7. i članku 30.e stavku 2. ovoga Zakona, između poreznog obveznika i povezanog društva, između sjedišta i stalne poslovne jedinice, između dviju ili više stalnih poslovnih jedinica istog subjekta ili u okviru strukturiranog aranžmana.</p> <p style="text-align: center;">Članak 30.g</p> <p>(1) U slučaju kada hibridna neusklađenost rezultira dvostrukim odbitkom porezni obveznik koji je:</p> <p>1. ulagatelj odnosno fizička osoba ili subjekt, koja ima direktno ili indirektno udjele u kapitalu ili glasačkom pravu primatelja, ne može iskazati porezno priznati odbitak</p> <p>2. platitelj ne može iskazati porezno</p>		
--	--	--	--

<p>„Članak 9.</p> <p>Hibridne neusklađenosti</p> <p>1. U mjeri u kojoj hibridna neusklađenost rezultira dvostrukim odbitkom:</p> <p>(a) odbitak se uskraćuje u državi članici koja je jurisdikcija ulagatelja; i</p> <p>(b) ako se odbitak ne uskraćuje u jurisdikciji ulagatelja, odbitak se uskraćuje u državi članici koja je jurisdikcija platitelja.</p> <p>Ipak svaki takav odbitak može se prebiti s prihodom koji se dvostruko uključuje, neovisno o tome nastaje li u tekućem ili narednom poreznom razdoblju.</p> <p>2. U mjeri u kojoj hibridna neusklađenost rezultira odbitkom bez uključivanja:</p> <p>(a) odbitak se uskraćuje u državi članici koja je jurisdikcija platitelja; i</p> <p>(b) ako se odbitak ne uskraćuje u jurisdikciji platitelja, iznos plaćanja koji bi inače doveo do neusklađenosti uključuje se u prihod u državi članici koja je jurisdikcija primatelja plaćanja.</p> <p>3. Država članica uskraćuje odbitak za svako plaćanje poreznog obveznika u mjeri u kojoj se takvim plaćanjem izravno ili neizravno financira rashod koji se može odbiti i koji dovodi do hibridne</p>	<p>priznati odbitak ako se odbitak ne uskraćuje u jurisdikciji ulagatelja.</p> <p>(2) Stavak 1. ovoga članka se ne primjenjuje u slučaju kada se odbitak može prebiti s prihodom koji se dvostruko uključuje u poreznu osnovicu, neovisno o tome nastaje li u tekućem ili narednom poreznom razdoblju.</p> <p>(3) U slučaju kada hibridna neusklađenost rezultira odbitkom bez uključivanja porezni obveznik koji je:</p> <p>1. platitelj, ne može iskazati porezno priznati odbitak odnosno rashod</p> <p>2. primatelj, uključuje u poreznu osnovicu iznos plaćanja ako se odbitak ne uskraćuje u jurisdikciji platitelja.</p> <p>(4) Porezni obveznik ne može iskazati porezno priznati odbitak za plaćanje u slučaju kada s takvim plaćanjem izravno ili neizravno financira rashod koji se može odbiti i</p>		
--	--	--	--

<p>neusklađenosti na temelju transakcije ili niza transakcija među povezanim društvima ili koje se sklapaju kao dio strukturiranog aranžmana, osim u mjeri u kojoj je jedna od jurisdikcija uključenih u transakciju ili niz transakcija provela istovjetnu prilagodbu u pogledu takve hibridne neusklađenosti.</p> <p>4. Država članica može izuzeti iz područja primjene:</p> <p>(a)stavka 2. točke (b) ovog članka hibridne neusklađenosti kako su utvrđene u članku 2. točki 9. prvom podstavku podtočki (b), (c), (d) ili (f);</p> <p>(b)stavka 2. točaka (a) i (b) ovog članka hibridne neusklađenosti koje proizlaze iz plaćanja kamata u okviru financijskog instrumenta povezanom društvu ako:</p> <p>i. financijski instrument sadržava značajke konverzije, sanacije vlastitim sredstvima ili otpisa;</p> <p>ii. je financijski instrument izdan isključivo u svrhu zadovoljavanja zahtjeva u pogledu sposobnosti pokrivanja gubitaka koji se primjenjuju na bankarski sektor te se financijski instrument priznaje kao takav u zahtjevima u pogledu sposobnosti pokrivanja gubitaka za poreznog obveznika;</p>	<p>koji dovodi do hibridne neusklađenosti na temelju transakcije ili niza transakcija s povezanim društvima ili transakcije koje se sklapaju kao dio strukturiranog aranžmana, osim ako je jedna od jurisdikcija uključenih u transakciju ili niz transakcija provela istovjetnu prilagodbu takve hibridne neusklađenosti.</p> <p>(5) U slučaju kada hibridna neusklađenost uključuje prihod stalne poslovne jedinice koja nije uzeta u obzir, porezni obveznik je dužan uključiti prihod koji bi se inače pripisao stalnoj poslovnoj jedinici koja nije uzeta u obzir, osim u slučajevima kada se prihod izuzima u skladu s ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.</p> <p>(6) U slučaju kada je hibridni prijenos financijskog instrumenta osmišljen kako bi njime nastala olakšica za porez po odbitku za plaćanje koje proizlazi iz prenesenog financijskog instrumenta u korist više uključenih strana, poreznom obvezniku ograničava se korist vezana uz porez po odbitku</p>		
--	--	--	--

<p>iii. je financijski instrument izdan:</p> <ul style="list-style-type: none"> — u vezi s financijskim instrumentima sa značajkama konverzije, sanacije vlastitim sredstvima ili otpisa na razini matičnog društva, — na razini potrebnoj da se zadovolje primjenjivi zahtjevi u pogledu sposobnosti pokrivanja gubitaka, — ne kao dio strukturiranog aranžmana; i <p>iv. ukupni neto odbitak konsolidirane grupe u okviru aranžmana ne premašuje iznos koji bi nastao da je porezni obveznik takav financijski instrument izravno izdao na tržištu.</p> <p>Točka (b) primjenjuje se do 31. prosinca 2022.</p> <p>5. U mjeri u kojoj hibridna neusklađenost uključuje prihod stalne poslovne jedinice koja nije uzeta u obzir koji ne podliježe porezu u državi članici u kojoj je porezni obveznik rezident u porezne svrhe, ta država članica zahtijeva od poreznog obveznika uključivanje prihoda koji bi se inače pripisao stalnoj poslovnoj jedinici koja nije uzeta u obzir. To se primjenjuje ako se od države članice ne zahtijeva da prihod izuzme u skladu s ugovorom o dvostrukom oporezivanju koji je država članica sklopila s trećom zemljom.</p>	<p>razmjerno neto oporezivom prihodu tog plaćanja.</p> <p>(7) Odredbe stavka 3. točke 2. ovoga članka se ne primjenjuju u slučaju kada su hibridne neusklađenosti utvrđene prema članku 30.f stavku 1. točkama 2., 3., 4. ili 6. ovoga Zakona, odnosno kada primatelj nije obveznik poreza na dobit u skladu s ovim Zakonom.</p> <p>(8) Porezni obveznik dužan je za utvrđene iznose porezno nepriznatog odbitka ili iznose koji se uključuju u poreznu osnovicu prema ovom članku i člancima 30.h i 30.i ovoga Zakona povećati poreznu osnovicu.</p> <p>(9) Porezni obveznik dužan je uz prijavu poreza na dobit dostaviti informacije o tome koje su transakcije s povezanim osobama izazvale hibridnu neusklađenost, a za koje je prema stavku 8. ovoga članka povećao poreznu osnovicu.</p>		
---	---	--	--

<p>6. U mjeri u kojoj je hibridni prijenos osmišljen kako bi njime nastala olakšica za porez po odbitku za plaćanje koje proizlazi iz prenesenog financijskog instrumenta u korist više uključenih strana, država članica poreznog obveznika ograničava korist od takve olakšice razmjerno neto oporezivom prihodu u pogledu tog plaćanja.”</p> <p>5. Umeću se sljedeći članci:</p> <p>„Članak 9.a</p> <p>Obrnute hibridne neusklađenosti</p> <p>1. Ako se jedan ili više povezanih nerezidentnih subjekata koji drže ukupno izravan ili neizravan udio od najmanje 50 posto glasačkih prava, kapitala ili prava na sudjelovanje u dobiti u hibridnom subjektu, koji je osnovan ili ima poslovni nastan u državi članici, nalaze u jurisdikciji ili jurisdikcijama u kojima se hibridni subjekt smatra poreznim obveznikom, hibridni subjekt smatra se rezidentom te države članice i njegov se prihod oporezuje u onoj mjeri u kojoj se taj prihod ne oporezuje na drugi način u okviru zakona države članice ili bilo koje druge jurisdikcije.</p> <p>2. Stavak 1. ne primjenjuje se na subjekte za zajednička ulaganja. Za potrebe ovog članka, „subjekt za zajednička ulaganja” znači investicijski fond ili subjekt s</p>	<p>(10) Uz iznose iz stavka 8. ovoga članka uključuju se i hibridne neusklađenosti nastale prema članku 6. stavku 1. ovoga Zakona.</p> <p>(11) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi hibridne neusklađenosti.</p> <p>Obrnute hibridne neusklađenosti</p> <p>Članak 30.h</p> <p>(1) Ako se jedan ili više povezanih nerezidentnih subjekata koji drže ukupan izravan ili neizravan udio od najmanje 50 posto glasačkih prava, kapitala ili prava na sudjelovanje u dobiti u hibridnom subjektu osnovanom ili registriranom u Republici Hrvatskoj, nalaze u jurisdikcijama u kojima se taj hibridni subjekt smatra poreznim obveznikom, zbog potrebe izbjegavanja hibridne neusklađenosti taj subjekt će se smatrati rezidentom i</p>		
--	---	--	--

<p>velikim brojem ulagatelja, raznovrsnim portfeljem vrijednosnih papira te kcji u zemlji svojeg poslovnog nastana podliježe propisima o zaštiti ulagatelja.</p> <p>Članak 9.b</p> <p>Neusklađenosti porezne rezidentnosti</p> <p>U mjeri u kojoj se odbitak od plaćanja, troškova ili gubitaka poreznog obveznika koji je u porezne svrhe rezident u dvije ili više jurisdikcija može odbiti od porezne osnovice u objema jurisdikcijama, država članica poreznog obveznika uskraćuje odbitak u mjeri u kojoj se u drugoj jurisdikciji omogućuje prijebom drugog odbitka s prihodom koji nije prihod koji se dvostruko uključuje. Ako su obje jurisdikcije države članice, odbitak uskraćuje država članica za koju se smatra da u njoj porezni obveznik nije rezident u skladu s ugovorom o dvostrukom oporezivanju između dotičnih dviju država članica.”.</p> <p>6.U članku 10. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:</p> <p>„Odstupajući od prvog podstavka, Komisija ocjenjuje provedbu članaka 9. i 9.b, a posebno posljedice izuzeća iz članka 9. stavka 4. točke (b), do 1. siječnja 2022. i o tome izvješćuje Vijeće.”.</p> <p>7.U članku 11. umeće se sljedeći stavak:</p>	<p>obveznikom poreza na dobit po osnovi ostvarenih prihoda koji se ne oporezuje na drugi način u okviru zakona bilo koje druge jurisdikcije. Odredba ovoga stavka primjenjuje se neovisno o članku 3. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na investicijske fondove iz članka 2. stavka 8. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obrnute hibridne neusklađenosti.</p> <p>Neusklađenost rezidentnosti</p> <p>Članak 30.i</p> <p>(1) U slučaju kada je porezni obveznik za porezne svrhe rezident i u nekoj drugoj jurisdikciji i kada se odbitak za plaćanje, troškove ili</p>		
---	---	--	--

<p>„5.a Odstupajući od stavka 1., države članice do 31. prosinca 2019. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 9. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2020.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.”.</p>	<p>gubitke poreznog obveznika može odbiti od porezne osnovice i u drugoj jurisdikciji porezni obveznik može iskazati porezno priznati odbitak samo do iznosa za kojega se u drugoj jurisdikciji omogućuje prijeboj drugog odbitka s prihodom koji se dvostruko uključuje.</p> <p>(2) Ako je u slučaju iz stavka 1. ovoga članka druga jurisdikcija država članica, odbitak uskraćuje država za koju se smatra da u njoj porezni obveznik nije rezident u skladu s ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.</p> <p>(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi neusklađenosti rezidentnosti.“.</p>		
<p>Članak 2.</p> <p>1. Države članice do 31. prosinca 2019. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje očito nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama i rokovi preuzimanja pojedinih odredbi</p>

<p>2020.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p> <p>3. Odstupajući od stavka 1., države članice do 31. prosinca 2021. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 9.a Direktive (EU) 2016/1164. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2022.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje očito nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive na snagu.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje očito nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama.</p>